

ΕΝΑ ΤΡΑΓΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΜΟΙΡΑΙΑΔΙΓΑΜΙΑ

Από την συναδέλφον «Βήμα» της Ρεθύμνης παραλαμβάνουσα την κατωτέρω ενδιαφέρουσαν δσον και συγκινητικήν περιπτωσιν διγαμίας, η οποία εξεδικάσθη εις το Κακούρηδικεϊον Χανίων.

Ο Μιχαήλ Σάββας η Κυπραίος διέμενε μετά της συζύγου του Μαρίας Κηφιώτη και των πέντε μικρών τέκνων του εν τω χωρίω Φοικακιά Ατταλείας της Μικράς Ασίας, οτε μετά την κατατροφήν, τραπέυτες εις φυγήν όπως αποφυγούν την σφαγήν των υπό των Τούρκων, λόγω του τρόμου και της εκ τούτου συγχύσεως των απεχωρισθησαν αλλήλων, καταφυγόντες ο μιν σύζυγος μετά των πέντε τέκνων των εις Ζακύνθον, η δε σύζυγος του εις Ίκαριον.

Εν Ζακύνθω ο σύζυγος μη δυναμένος να περιποιείται μόνος του τα πέντε ρηθέντα μικρά τέκνα του και βέβαιος πλέον ών περί της απωλείας της συζύγου του Μαρίας καθόσον παρήλθεν εστοτε ολόκληρος διετία, ήλθεν εις δεύτερον γάμον μετά της Λεοποιούς Σαλβαίνδου μεθ' ης απέκτησε και έτερα δύο τέκνα, άτινα και έπεριποιούτο, μετά των άλλων πέντε τοιούτων.

Προς άνεύρεσιν καλύτερας τύχης ο δυστυχής εδτος πατήρ, παραλαβών τα τέκνα του ταύτα, ως και την νέαν συζύγον του μετέβη εις Κρήτην κατά το έτος 1926, ζητών δε εργασίαν έγκατεστάθη ως καλλιεργητής εις τόν εν Αποκορώνω Μετόχιον υπό τόν όνομα «Καλοσυκιά» τού Δημητρίου Μποτανάκη, εις δ εργαζόμενος εξη εκτοτε πτωχικά.

Η μητρική ιστορή της πρώτης συζύγου, περισσότερον της συζυγικής άγάπης ενεργούσα, κατώρθωσε, μη φειδομένη ουτε κόπου ουτε χρόνου, να οδηγείσιν την πρώτην ταύτην συζύγον Μαρίαν εις Κρήτην ένθα κατώρθωσε να πληροφορηθεί ότι ο σύζυγος της μετά των τέκνων των άτινα εθεώρει ως άπολεσθέντα είχαν καταφύγει εκεί και είργάζοντο εις τόν εν Αποκορώνω Μετόχιον τού Δημ. Μποτανάκη. Εσπευσεν αυτη εκεί και τωσ η χαρά της και η ευτυχία της διη την άνεύρεσιν των άπολεσθέντων προσφιλών της ώστε να δεχθεί ευχαρίστως να ουζει οικογενειακάς μετά της δευτέρας συζύγου τού άνδρος της. Πλην όμως, ο άνθρωπίνος νόμος, όστις πολλάκις δέν λαμβάνει υπόψη τον τας τραγικίς μεταλλάξας της ζωής των ανθρώπων, έφερεν εις τόν εδωδιον τού κατηγορουμένου την συζύγον και την δευτέραν γυναίκα του επί διγαμία. Ο έπίλογος της δραματικής ταύτης οικογενειακής υπόθεσεως ήτο η άθώωσις τού Σάββα και της δευτέρας συζύγου του παρι τών ενόρκων, παραδεχθέντων ότι η διγαμία ετελέσθη εν άγνοία των κατηγορουμένων.

Μετά την άθώωσιν των έξι άγνοίας ενόχων, μένει άλυτον τόν πρόβλημα. Θά παραμείνουν συζώντες και οι τρεις ως νόμιμοι συζυγοι;

Χρονικά του άγώνος Η ΕΠΟΠΟΙΪΑ ΤΟΥ 21

Τόν Ιανουάριον τού 1822 συνήλθε η πρώτη Έθνοσυνέλευση της Έπαναστάσεως και εκήρυξε της ανεξαρτησία τού Έλληνικου Έθνους.

Τόν Φεβρουάριον τού 1828 ο Ιβραήμ πήρε στα χέρια του ένα σκευορι κι' έδωσε στους στρατιώτες του τόν σύνθημα της καταστροφής της Πελοποννήσου.

Τόν Ιανουάριον τού ίδιου έτους κατέπεσε ο Καπεδίστριας άπ' τή Ρωσία στό Ναύπλιο ως κυβερνήτης της Ελλάδος.

Τόν Ιανουάριον τού 1798 δια πρόστασις τού Δημητρίου Οικονόμου, άπό την Κεζάνη συνελήφθη και έφυλακίσθη υπό της Αυστριακής Κυβερνήσεως ο έθνομάρτυς Ρήγας Φερρατός.

Τόν Απρίλιον τού 1821 η νήσος Σπίντοκι εκήρυξε την επανάστασιν κατά των Τούρκων.

Τόν Μάρτιον τού 1829 ο Καραϊσκάκης απέκρουσε την επίθεση τού Ρεσίτ πασά, παρά τόν Κερασίον.

Τόν Μάιον τού 1830 απέθανε στην Τεργέστη ο δειμνηστος διδάσκαλος τού Γένους Μ. Κούμης.

Τόν Ιούνιον τού 1826 ο Ιβραήμ εισέβαλε στην Τριπολιτάδα.

Τόν Ιούλιον τού 1827 ο Γκούρας επεχείρησε ήρωική έξοδο και κατέδιωξε τούς έχθρους του μέχρι της νύχτης Πετρικής.

Τόν Ιανουάριον τού 1823 έστρά-

Ο ΑΝΤΙΛΑΛΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Τα όραιοτέρα τραγούδια Η ΦΕΥΓΑΤΗ

Στό νού μου έχει απομείνει μιιά ρόμπα θαλασσιά. Ήταν εκείνη, εκείνη που λείπει στα νησιά.

Έδιώβη σα κεράιδα και πήγε στο καλό και πιά δέν τή μετρίεδα νάρθει γιάλο γιάλο.

Ρ. ΚΟΤΖΙΟΓΛΑΣ (Ανέκδοτο)

Συγγραφικά δικαιώματα

Ένας άπό τούς καλύτερον άμφιφθέντας συγγραφείς ύπήρξεν άνταμφισβητήτως ο Δουμάς: υός. Αύτός έπληρώνητο δ' ά τή μυθιστορηματιά του πρός 125 φρ. έκάστην γραμμήν, πρ' άρχην τή δσπον τόν έταμε τή έφεύρει τούς περιφρίμους διαλόγους του, δια να μακρύνει τή μυθιστορηματιά επ' άπειρον. Δ. χ.

- Χαίρετε!
- Χαίρεται!
- Επήγατε;
- Επήγο!
- Λοιπόν;
- Τιποτε!
- Διάτ;
- Είχε φύγει...
- Κρίμα!...
- Τι να γίνει...
- Αύριον;
- Θά υπάγω...
- Λαμπρά...
- Χαίρετε!

Και εδως καθέξην έσυναχ'εζτο ε διάλογος επί Ισσελλόας και έλάμβανεν δ' έπιπέστατος Δουμάς δι' έκάστην λέξιν πλέον, έχι γραμμήν, εν φράγκον και 25 λεπτά.

Σχετικώς εινε γνωστόν και τή εξής ανέκδοτον τού Δουμά:

Ο μέγας μυθιστοριογράφος εκχυχάτο εις κύβλον φίλον του ότι πληρώνεται καλύτερον παντός άλλου.
- Και πόσος καιρόστε; ήρώτησεν ένας άγνωστος.
- Ένα φράγκο και είκοσι πέντε λεπτά δ' έκάστην γραμμήν.
- Τιποτε δηλαδή. Έγώ δια μίαν γραμμήν λαμβάνω μισό εκατομμύριον φράγγα.
- Μισό εκατομμύριον; Και τί γράφετε παρακάτω;
- Α! δέν γράφω... Κατασκευάζω...
- Τι πράγμα;
- Γραμμάς... σιτηροδρόμων! Είμι μηχανικός!

Πρακτικές γνώσεις Καθαρισμός σφραγίδων

Γιά να καθαρίσετε τή σφραγίδα σας, όταν εινε άπό καουτσούκ, τή πλένετε με μιιά δούρτζα θρεγμένη με είνόπνευμα.

Μην μεταχειριστήτε ποτέ πετρελίου η βενζίνης γιάτι και τή δούσ αυτ' καταστρέφουν τή καουτσού.

Αν εινε η σφραγίδα σας άπό μέταλλο, τήν ζεσταίνετε κοντά στην φωτιά, και λιώνετε πάνω της λίγο κερί. Τό κερί πέρνει ελη την άκαθαρσία της σφραγίδος σας.

Τα χρήματα και οι άνθρωποι

Ο ματαιόδοξος έχει ώ; σύνθημα: Κέρδιζε χρήματα!

Ο γενναίος έχει: Κέρδιζε και μοιραζέ τα!

Ο φιλάργυρος: Κέρδιζε και ασφάλιζε τα!

Ο άσπιτος: Κέρδιζε και σκόρπιζε τα!

Ο τοκιστής: Κέρδιζε και δανειζε τα!

Ο χαρτοπαιχτης: Κέρδιζε και χάνε τα!

τός τού Δράμαλη συνθηκολόγησε με τούς Έλληνας, και μεταφέρθηκε στην Πάτρα.

Τόν Φεβρουάριον τού 1827 είν Έβριμόνη Έλληνας πληρεξούσιος συνελθόντες εξέλεξαν πρόεδρον τόν Γ. Σίνην, γραμματέα τόν Ν. Σπηλιάδη και πρόεδρον τόν Νικηταρά.

Τόν Μάρτιον τού 1836 είν πολιτικοί κάτοικοι τού Αιτωλικού ζήτησαν κι' έλαβον την άδεια να φύγουν ελοι, εκτός άπό μιιά όρατα κοπέλλα, που την εράτησε ως λεία τού ο Ιβραήμ.

ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΑ

Τήν περασμένη Κυριακή οι φιλαθλοι και κλωτοσχαρείς συμπολίται άμφοτέρων των φύλων,

Τρέξανε, πατείς με πατώ σε, στη γιγαντομαχία των δυο μεγαλύτερων μας ποδοσφαιρικων συλλόγων.

Ο Όλυμπος κι' ο Κίσαβος ο Άρης κι' ο Παλλοσβιακός, τή δυο βουνά μαλλώναν.

Νικήθηκε πάλι ο Παλλοσβιακός:

Οι θιασώτες τού Άρη ξετρελαθήκανε άπό χαρά.

Κ' οι νεαρές του θαυμάστρες βγήκανε άπ' τή γήπεδο κυριολεκτικά Άσπράντες.

Ο καιρός, τήν άρχή της έβρομάδος, γλόκανε άρκετά.

Ο Δας λυπήθηκε πιά τις τρεμουλιάρες άλκυνας, και θά τούς έπιτρέψει να στεγάσουν τούς γενναίους ερωτές τους:

Γιά, να δούμε. Μαζδ με τή θρυλικά πουλιά παρακαλούμεν και μεϊς τόν πατέρα Δία.

Άς γίνει πιά έλεος. Η βροχή μας μούχλιασε, και τή κοψή μας πειρούνασε άρκετά.

Τήν περασμένη βδομάδα εινε με τή συναιθισμένη λαμπρότητα τού Ορφανοτροφείου μας, τή δέντρο της Προτοχορνιάς.

Γιά τή μικρά φτωχούλια τού κρατικού Άσούλου.

Ο κ. Αράπης, χαρά χαρούμενος.

Στό πρόσωπό του άνατανιλούσε όλη η άγαλλίαση των παιδιών του.

Μας είπανε πως σε μιιά συνάδελφο ημοσευτήκα ένα γραμματίον τού κ. Φοίβου Ανατολέα (Σταδρου Χαβαράνη).

Πού άπάντησε στην πρωτοχορνιάτικη κριτική τού συνεργάτη μας κ. Τάφ Κάπα, συστήνοντάς του φιλοστοργία να πιάσει δουλιά.

Η ιδέα δέν εινε άσκημη, και ο κ. Ανατολέας εινε ένα βροντανό υπόδειγμα των συστάσεών του.

Ο κ. Ανατολέας εινε ένας άνθρωπος έπίσης χωρίς δουλιά.

Τό άνυλιήθηκα μιιά μέρα κι' εινε όπως στα παλιά άναγνωστικά:

Τί να γίνει; Τί να γίνει; Να γίνει άσπης; Η βελόνη κεντά. Να γίνει γεωργός; Η σκαπάνη εινε βαρειά. Να γίνει νεκροθάπτης; Φοβόδιμα τούς βρουκόλακες, κτλ.

Ετσι ο κ. Ανατολέας άπεφάσισε κάποιον βράδυ: Άπό αύριον θά γίνει ζωγράφος.

Και έγινε.

Τό ίδιο μπορεί να κάνει κι' ο κ. Τάφ Κάπα.

Να γίνει ζωγράφος. Ζωγράφος και έπιστολογράφος.

Τούλάχιστο δσ και ο κ. Φοίβος θά τή καταφέρνει κούτσα-κούτσα.

Τό καν εινε η άπόφαση.

Μεύχαριστήση οι άναγνωστες μας [θα δ' αβιάσουνε σημερα μέσα στον Άντιλαλο της Σοφης].

Μερικώς καινούριους στίχους τού παλιού μας φίλου και συμπαθητικώτατου κηθαριστή Άσμηάνη Βεϊνόγλου.

Εινε ο άξέχαστος τραγουδιστής τού αμανηλιού της κόρης και συνθέτης όσων τραγουδιών τραγουδιών για κιθάρα.

Ο άνθρωπος που γεννήθηκε και θά πεθάνει με τή τραχιά στή χείλη και τή μεράκι στην καρδιά.

Ο Λοσβιακός στίχος

ΑΡΡΑΒΩΝΙΣΙΑ

Στείλιτ' ά' ολόχροσος τσεβρέ και κεντητό μαντήλι άπό τής ύψης στού γαμπρού συμπεθεριά έχουν στείλει.

Χίλιες καρδιές τή λαχταρούν και τή καλοτυχίζουν κι' ολόχροσος τών μαντηλιών οι άκρες παιχιδίζουν.

Άσμη. Βεϊνόγλου

Γιά να μαθαίνετε

Κατά τή έτος 1930 άπό τή γέφυρα πού άνώνει τή Μπρεσλίαν με τή Ν. Υόρκη πέρασαν 48 εκατομμύρια άνθρωποι.

Τελευταία πέθανε στην Αμερική μιιά γρηά 140 χρονών, άφιλοντας μιιά κόρη κατά 20 χρόνια μικρότερή της κι' έγγονία ήλικίας 70 έτων!

Στις όθες τού ποταμού Βελοού της Σιδηρίας άνευρέθη ένας προκατακλυστικός ρινόκερος ύαμ μένος μέσα στα χύλια πρό 5000 έτων και διατηρούμενος σε θυμασία κατάσπαση.

Ευθυμες κουβέντες

Ένας μικρός στην έκκλησία, λέγει στην μητέρα του, δείχνοντάς της ένα πολυέλιον.

Μαμά, αυτός εινε ο Θεός; Η μαμά τή μαλώνει και τή άπαντά:

Πώς φαντάστηκες, παιδί μου, ότι ο πολυέλιος εινε ο Θεός;

Μά δέν άκουσε; μαμά, τι εινε ο παπάς; Οτι ο Θεός εινε πολυέλιος!...

Μετά τ' άραβωνιάσματα. Έβελνη—Άχ, άγάπη μου; Πόσο είμαι ευχαριστημένη. Έπιτέλους είμαστε άρ' άδωκατισμένοι!

Έβελνος.—Ναι, άγάπη μου. Και σού όρκίζ'εμι ότι θά είμαστε αιώνας!...

Τό κρέας ως τροφή

Πολλοί νομίζουν ότι τή κρέας με τή να εινε κόκκινη, με τή να περιέχει λίμα, έχει μεγαλύτερον θρεπτικόν αξίαν. Άλλά τή κρέας δέν παίζει καμμίαν σημασίαν άπό θρεπτικής άπόψεως: Τό γάλα, πού εινε λευκό, συντελεί περισσότερον άπό κάθε άλλην τροφήν, να πληυρίξει τόν όργανισμόν μας με καθρόν, έρυθρόν σίμα. Τό κόκκινο κρέας, τού κρέατος η όρισμένοι κρασίων, δέν παίζει κανένα ρόλον εις τήν παραγωγήν τού αίματος. Τό μόνον σημελιον πού έχει σημασίαν να ξεδωρμεν σχετ' κώ; με τή κρέας των διαφόρων κρεάτων, εινε ότι τή λευκά κρέατα δπως π. χ. τή κρέας των πουλερικων, εδως, τή στήθος της όρνιθας, εινε περισσότερον εδπηκτα άπό τή κρέας των ζώων—άριών, θωδιών μσχαριών—πού πωλείται εις τή κρεατάπικα. Τό ψιόν ισχύει και δ' ά πολλά είδη ψαριών τή κρέας των όπλιων εινε λευκόν.

Όλα τή κρέατα πού τρώμεν συνίστανται κυρίως εις μυϊκάς ίνες. Αί ίνες αυτ' αποτελλουν πολλή εις πάχος, δσον και εις μήκος. Όσον λεπτότερα και βραχύτερα είν ε, τόσον περισσότερον εινε εδπηκτοι. Έξ αυτού όμω; δέν πρέπει να συμπεράνωμεν ότι εδως, άδικαιρίτως τή λευκά κρέατα, εινε εδπηκτα, δ' ότι αί πυκνά και δύναται μπειναι ίνες ενδ' ζώου με κρέας λευκόν, όπως δ' άστακός εινε επί παραδειγματι λίαν δύσπηκτα.

ΜΙΚΡΑ ΑΓΓΕΛΙΑ

Επανεκάμφεν εξ Αθηνών η Δίς ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΚΑΦΙΔΟΥ, μεδίστα εν Καλλονή, όπου είχε μετταδελι πρός παρακολούθησιν της χειμερινής σαιζόν, κομίσασα τή νεώτερα παρισιά τριζυρίνια.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Δημήτριος Μουρουδέλης Μαρία Άντωνιάδου

Ευμφορέσθη θερμά συγχαρητήρια.

ΚΝΟΥΗ Γ. Βουγιούκας

ΛΟΓΗΣ - ΛΟΓΗΣ

Σε ελη τήν Ελλάδα διήρασαν κατά τήν αρχαιότητα 22 μαντεία.

Οι Πέρσαι συνήθιζαν στη στέγη των κατοικιών των να κατασκευάζουν δωμάτι, στους όποιους εδούλων θυσίες στους θεούς των.

Η συμπεπορία στη Γαλλία καθιργήθη κατά τή 1779, στο Άννόβερο τή 1831 και στην Πρωσσία τή 1810.

Η πρώτη δοκμή μεταγγίσεως ξένου αίματος στις φλέβες άσθενούς, έγινε στο Παρίσι κατά τή 1666.

Οι Πορτογάλοι εισήγαγον στη χώρα τους τή τσιγάρα από την Εδρόπη κατά τήν 16ον αιώνα.

Τις κηλίδες τού ήλιου παρατήρησαν πρώτος είν Κινέζοι κατά τή 321 π. Χ.

Ο λέων εισήχθη μεταξδ των σημάτων τ.δ βασιλικού αίκου της Άγγλίας στα 1603, κατά τήν έναρρηση σέδ θρόνου τού Ίακώβου Α'.

Η Μάλτα διατέλε έπό τήν άγγλική κυριαρχία από τις 5 Σεπτεμβρίου 1800, όποτε παρεδόθη εις τόν ναύαρχο Νέλσωνα.

Τή Γεωργουφικία σημετα λέγεται ότι εφευρέθησαν 2.121 χρόνια π. Χ.

Οι αρχαιοί Δανοί έπιστευαν, ότι η σελήνη εινε κατασκευασμένη άπό τυρί, τή όπελο γίνεται... άπό γάλα πού τρέχει άπό τή Γαλαξία!

Τό πρώτο σχολείο τυφλών ιδρύθη στο Παρίσι τή 1784 άπό τόν Βαλεντινο Χαίν.

Η Κισάρανη χτίστηκε άπ' τόν Ηρώδη σέ έτος 10 μ. Χ.

Ο Άγιος Μάρκος της Βενετίας χτίστηκε στα 829.

Τό πρώτο φαρδύ κόνινη άπό τόν Κάρολο Β' της Άγγλίας στα 1665.

Η σημαία εισήχθη στην Εδρόπη άπ' τούς Σαρκηνοδ; πρό των όπλιων τή πολεμικά σημαία έκαρφώνοντο έπάνω σε μεγάλα κομμάτια ξύλου.

Η λέξη μουσειο εδθηκε για πρώτη φορά στο παρήρημα τού άνακτόρου τού Πτολεμαίου, όπου εδρέφοντο διά δημοσίας δαπάνης άνθρωποι των γραμμάτων.

Οι Πέρσαι έλαυν μιιά περάδωσι, κατά τήν όπειά ο κοδικς ήταν κούρτος κι' έβρινε πουλι άπό τή πολλά κλάμματα πού έκανε για τόν χιμμένο αδελφό του.

Οι κερμαγιαντίτες γιατροί άναφέρουνο για πρώτη φορά στην Ιστορία στα 1783.

Ο όρκωμοσία στα δικαστήρια εισήχθη στην Άγγλία κατά τόν 6ον αιώνα μ. Χ.

Η τελετή της στέφσεως τού Τσάρου στοίχιζε άλλοτε στην Ρωσία 2 έκατομμύρια λίρες στεργλίνες.

Η νεώτερη τηλεγραφία τού κόσμου εινε η δεκαετής δεσποινίς Χάλο Χάτζιανος, άπό τή Τεζά.

Υπολογίζεται ότι ο Ίούλιος Κεϊσαρ κέρπυσε 800 φράβρια, δπητάζε 30 έτη και ότι στις μάχες πού έδωσε σπώσθησαν 3.000.000 άνθρωποι.

Ο φύλλος πηδα σε ύψος εκκατό φορές μεγαλύτερο άπ' τή μήκος τού σώματός του, γ' αυτ' και είν Άραβες τόν διομάζουν «πατέρα τού πηδύματις».

Υπολογίζεται, ότι ένας άνθρωπος μιλά κατά μέσον όρον τρεις ώρες τήν ήμέρα.

Κατά τις τελευταίες άνακαυές σε κάποιο αλγυπιακό τάφο, όρέθηκε εια άλαβάστρινο άγγελιο σφραγισμένο, μέσα εις τή όπλιον όπήρησε βούτυρο διατηρούμενο σε άριστη κατάσταση και κλεισμένο είνε πριν άπό... 1.000 χρόνια!...

Λέγεται ότι η δύναμη των κομάτων εινε τόσο μεγάλη ώστε μπερδον σε όρα τριουμίας να παρασύρουν άντεκε μανα βάρους 1.500.000 δάκάτων.

Η Κινέζικη αυτοκρατορία εινε τή αρχαιότερη έθνος τού κόσμου.

Εφευρέτης των κωδώνων πού χρησιμοποιούν στις έκκλησίες εινε ο έπίσκοπος της Μόδας Παυλίνας.

Ο περίφημος Σιδηρός καγκελλάρος της Γερμανίας Βισμαρκ ειχε λάβει εν ελε 470 παράσημα.

Οι άραβικοί χαρκατήρες χρησιμοποίησαν για πρώτη φορά στη Γαλλία κατά τή 960 μ. Σ.

Τό συνολικό μήκος των άκτων της Άγγλίας μαζί με τις κτήσεις της εινε 132.159 χιλόμετρα, των Ηνωμένων Πολιτειών 64.227, της Ιαπωνίας 41.383, της Γαλλίας 31.288 και της Ιταλίας 13.804 χιλόμετρα.

ΤΑΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΣΑΣ ΣΤΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ: 2ραχ. 3 ο στίχος. ΓΡΑΠΕΣΩΝ: Άνωνύμων εταριών 2ραχ. 5 ο στίχος. ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ: επαγγελματικές και εμπορικής φύσεως επί 12 αιτήρη συμφωνία.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Δραχ. 100 ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Δραχ. 250

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΝΙΚΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ!

ΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΓΚΟΝΚΟΥΡ

Φιλολογικά έριδες. — Η «Αντιακαδημία» των 10. — Η πολεμική του κ. Μπερνάρ Γκρασσέ. — Καί ο άπρόοπτος βραβευθείς. — Μία συνέντευξις μετά του κ. Ζάν Φαγιάρ.

Του συνεργάτου μας κ. Α. ΠΡΩΤΟΠΑΤΣΗ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Δεκέμβριος. — Παρ' όλην την κρίση — και τό βιβλίον την ύψίσταται βαρύτητα — παρ' όλων τούδ περισπασμούδ τής εποχής, ποτέ από τής Ιδρύσεώδ του τού βραβείου Γκονκούρ δέν έλλυσε περισσώτερον τό ενδιαφέρον του κόσμου, ποτέ δέν άπενεμήθη μέυα

ναμφισβητήτου χρησιμότητου και κύρουδ.

Τι τού βρίσκει λοιπόν ο Γκρασσέ, τί τού καταμαρτυρεί ο εκδότης αυτόδ, ο όποιουδ έξ άλλου όμολογεί ότι είδε συχνά τό βραβεύονται βιβλία που είχε ο ίδιουδ διαλέξει και εκδώσει;

Τό βραβείον Γκονκούρ, λέγει, έπαισε πιά σήμερα να έχει οιοδήποτε προσορισμόν. Κοινόν και εκδοτά δέν δυπιστούν πεία πρόδ τούδ νέουδ συγγραφείδ. Άπεναντίας. Όσον άφορρά τά μέλη τής 'Ακαδημίαδ Γκονκούρ, γέροι δύστροποι, κρίνουν σύμφωνα με τίς μαγίετ των και τίς παρεξήνετ των. 'Η κυριώτερα των φρονίτετ δέν είνε ή αξία του βιβλίου, αλλά πώδ να φανούν στα μάτια του κόσμου και στα δικά των άκόμη ότι μόνοι αύτοι είνε ίκανοί να άνακαλύψουν ένα παρεγνωρισμένον συγγραφέα ή εν άνάγκη να τόν δημιουργήσουν εκ του μηδενόδ.—Είνε άγνωστοί; Άμπερά.—Είνε άρπαχί; 'Εξάισια! — Ζεί κρυμμένοδ σε καμιά μικροπαρχία, σε καμιά μικρούη άποικία; Αυτόδ είνε και όχι άλλουδ! — Δυστυχία αν ή κριτική προσέξει ένα βιβλίον πριν άπό τούδ 10, ούαι και άλλοιμονον αν τομήσει να τό υποδείξει διά τό βραβείον!

Και ίδου φθάνει ή πολύκροτου πρώτη Δευτέρα τού Δεκεμβρίου, ή καθιερωμένη ήμέρα τής άπονομήδ. Οι άκαδημαϊκοί καταφθάνουν στού Ντρούαν βιαστικοί, συνοφρυωμένοι και πριν άγγίξουν τό γεύμα, σπεύδουν να ψηφίσουν.

Με ψήφουδ επτά εναντίον τριών βραβεύεται τό μυθιστόρημα «Μάξ ντ' Αμοούρ» του Ζάν Φαγιάρ.

Κατάπληξις!

Όχι βέβαια διότι τό ββλίον δέν ήξιζε να βραδευθεί, αλλά διότι ο συγγραφέυδ δέν είχε τίποτε τό κοινόν, μα τίποτε, με τήν περιγραφήν του Γκρασσέ και, με τήν αλήθειαν, και με τούδ άλλουδ βραβευομένοδ ωδ σήμερα. Άντί του άγνωστου, του παρεγνωρισμένου, του δημιουργομένου εκ του μηδενόδ, του όρφανού του άπροσπάτετου, ο νέουδ Ζάν Φαγιάρ! Τό κανακίρικο, τό μαμώδρεπτόν τής φιλολογίας, ο γνιόδ του μεγάλου εκδότου 'Αργτέμ Φαγιάρ. 'Ο αντιπροσωπευτικώτερου τύπου τής χρυσής μεγαλοστομικήδ νεολαίαδ, που βλέπει ωδ διά μαγείαδ να προελείνε

ΛΕΩΝ ΝΤΩΝΤΕ

διδάσκουδ μυθιστορ ογράφουδ κριτικόδ, άρχηγούδ των θεολογικών κλπ. και ο σπουδαιότερουδ κλαστικιστούδ τής 'Ακαδημίαδ Γκονκούρ.

είδ άμόφοβουδ τούδ πνευμάτουδ. Ότε τόν καιρό που είχε όλην την χάριν τής νεότητου, πριν άκόμη ξεφυτρώσουν άπειράριθμοι αί άπομυμήσειδ εις παραλοήσειδ, δέν έπροκάλεσε τόσο κτυποκόρδι, ποτέ δέν έκαμε να χυθεί τόση μελίανη.

Ό πρωταίτιουδ όληδ αύτής τής ιστορίαδ είνε ο γνωστόδ εκδότης Μπερνάρ Γκρασσέ, ο όποιουδ κηρύξασ έσχάτωδ τόν πόλεμον εναντίον του μυθιστορημάτουδ.—«εία του τσακίω τά νεφρά» είνε επί λέξει ή έκφρασίδ του — ενόμισε πρέπον να τά βάλει και με τό σημαντικώτερον βραβείον που άπονέμεται μυθιστόρημα. Είς ένα του άρθρου που έδημοσιεύθη πρό τινουδ σιά «Φιλολογικά Νέα» διότι ο Γκρασσέ είνε και συγγραφέυδ, διεκίηρυσσε ούτε λίγο ούτε πολύ τόν θάνατον του βραβείου Γκονκούρ.

Ξαίστε βέβαια ότι ή άπονομή του λογοτεχνικόυ αυτού στεφάνου (μετρομακτικόν έπαθλον 5.000 φρ.) στο καλλίτερο μυθιστόρημά τής χρονιάδ είνε ή κυριώτερα, σχεδόν ή μοναδική άπασχόλησιδ και προορισμόδ τής 'Ακαδημίαδ των 10 την όπειαν ίδουσαν διά διαθήκηδ οί άδελφοί ντ' Γκονκούρ με πνεύμα διαμαρτυρίαδ και προκλήσεωδ πρόδ τήν έπίσημον 'Ακαδημίαν των 40, που δέν κατεδέχθη να τούδ άνοιξη τάς άρχάλαδ τής.

Η άντιακαδημία λοιπόν αύτή συνλόγεται τριεί ή τέσσαρει φορέδ τόν χρόνον εις ένα... κεντρικόν έστιν τόρον, και εκεί, γύρω σε ένα πλοσίον τραπέζι, οί άκαδημαϊκοί είνε όλοι των λίγο ή πολύ γαστρονόμοι, συζητεί, και αποφασίζει τήν άπονομήν του περιφήμου βραβείου.

Έπειτα από σειράν έπιτυχίων εκλογής, εις έποχην που ή άνάδειξις των παρεγνωρισμένον ταλέντων ήτο άληθινή άνάγκη, τό βραβείον τούτο έπαισε. Έπαισε τόσο ώστε σήμερα είνε δύσκολο να μετρηθούν αί άπομυμήσειδ του. Σχεδόν δέν μένει μυθιστόρημα που να μην έπιτύχει κάποιο από τά πολυάριθμα και πολυώνυμα αυτά βραβεία, που τά περισσώτερα άπονέμουται τήν ίδια εβδομάδα ή και τήν ίδια ήμέρα με τό βραβείον Γκονκούρ. Καί όμως ή αύγλη του μένει άνεπαφορ, άνεπισκόπιουδ και συχνά ή άπονομή του επικυρωται με τόσην έξέση από τό κοινόν ώστε ίσοδυναμεί για τόν ευτυχή βραβευόμενον με ένα μεγάλο λαλείον.

Άπό 29 ετών που άπονέμεται τό βραβείον, τά δάχτυλα ενός χειροδ περισπασούδ διά να μετρηθούν αί κλασικά, πασιφανεί άποτυχία τής εκλογής των 10. Δεδομένουδ το σφάλλυσθα είνε ανθρώπινον ή αναλογία αύτή μπορεί βέβαια να θεωρηθεί άσήμαντουδ και τό βραβείον θεομόδ αξιόλογουδ, ά-

I. PONY

έπρεσβύτερουδ Πρόδέρουδ τής 'Ακαδημίαδ Γκονκούρ.

Η μέντια τον αύτή είνε τόση ώστε κάποια χρονιά οί κριτικοί είχαν συννομογήσει να μη κρίνουν νέην για ένα λαμπρό μυθιστόρημα, τό όποιον χάρι άκριβώδ στο στρατήγημα αυτό και έβραβευθή.

Άλλωδ τε, λέγει ο Γκρασσέ, όλοδ ο όδρυβουδ γύρω από τήν άπονομήν του βραβείου Γκονκούρ είνε τεχνικόδ. Τόν δημιουργούδ από ένα επαγγελματικόν συμπέρον οί συντάκται τής φιλολογικήδ στήληδ των έφημερίδων και τό κοινόν ήρωίσε πλέον να ενδιαφερέται πολύδ ολιγώτερον διά τάς σκέψειδ που άντηλλάξαν, παρά διά τό τι έφαιναν οί κρίσοι αυτούδ κατα τό γεύμα. Προσεχώδ, πρό τής αυθενόυσηδ άδιαφορίαδ του κοινού, οί ρεπόρτερ θα κρίνουν σκόπιμον να σιωπήσουν, και τό βραβείον, ήδη θανασιμωδ άσθενούδ, θα τυφεί, όφιστικώδ.

Διερωτάμαι άκόμη τί ακριβώδ να έπείδωκε ο συγγραφέυδ του άρθρου αυτού. Άν πράγματι επιθυμούσε να επιταχίνοι τόν θάνατον που διέγνωσε, έπαισε έξο. Τίποτε δέν ήμπορούσε να ζωογονήσει περισσότερο τόν άσθενή από μίαν έπίθεσην τόσον βιαίαν. Έν τούτοις με όλας τάδ υπερβολάδ, που δέν ήμπορεί να άποφύγει ή δημοσιογραφική πολεμική, τό άρθρον του Γκρασσέ, πρέλει να περμιέξει άφρονήν αλήθειαν. Η όργη των 10 άπέδειξε ότι είχαν θυγεί εκεί που τούδ πονούσε.

Πρώτουδ ο Ζάν 'Αζαλμπερ άπίντυσε στήν ίδια έφημερίδα με ένα άρθρον όπου τό άνθη του ύφουδ δέν εκάλυπταν τό ύβριστικόν περιεχόμενον. Καί ή συζήτησιδ άναψα από κάθε μεριά. Τό βραβείον Γκονκούρ ζει ή απέθινει; Έν πάσει περιπτώσει ποτέ δέν έχάλασε έτσι τόν κόσμο.

ZAN AZALBER

(Σύγγραφα Α. Πρωτοπατς)

ται τό έδαφος που φέρει εις τήν ίκανοποίησην κάθε τής έπιθυμίαδ.

Μόλις άφηκε τά βάθρα του σχολείου, τότε που οί κοιν οί των θνητόν άντιμετωπίζουν διά πρώτην φοράν τόν άγώνα τής ζωής, και ίδου μεσολαβεί ο μαμπάδ και του εκδίδει άμέσως ένα τόμον εντυώσεων τής πανεπιστημιακήδ ζωής εις τήν 'Αγγλίαν. Καί τό βιβλίον αυτό ο'Εσφόρη και Μαργαρίτα, χαριτωμένο άλλωδ τε, τόν έφερε διά μίαν εις τήν πρώτην γραμμήν των νέων συγγραφέων. Σήμερον διευθύνει τρία μεγάλα περιοδικά, μεταξύ των όποιων τό «Καντίεν», μίαν συλλογήν μεταφράσεων εις τόν όικον Φαγιάρ, παίζει τέννις και χόκεϊ γράφει εν τώ μεταξύ τρία-τέσσαρα μυθιστορηματά άκόμη, παντοειδήν πανηγυρικώδ και προχθές άποκτά και διάδοχον και ως εκ περισσοδ μέυα εις τόσην ευτυχίαν του πέφτει και τό βραβείον Γκονκούρ!

Πώδ να μη υπομισθώθει κανείδ οί ή 'Ακαδημία Γκονκούρ ήθέλησε να διαψεύσει τόν Μπερνάρ Γκρασσέ;

Άίγεις ώρεδ μετ' τήν άπονομήν, στα γραφεία του όικου 'Αργτέμ Φαγιάρ και Σία, εκεί κάτω στήν όδον Σαιν Γκτοάρ.

Μία σειρά ύπαλλήλων βγαίνει από τήν πόρτα του κ. Ζάν Φαγιάρ. Τό ύφος των είνε γλυκό, ύφος τής περιείασιουδ. Τό προσωπικόν συνεχίσι τόν άρέντη.

—Κύριε Φαγιάρ, σάδ φέρνω τά συγχαρητήρια τής «Καθημερινής». Πήτε μου, έσθε ευχαριστημένοι;

—Πολύδ, πάρα πολύδ. (Με άναμφισβητήτουδ ελικρινήδ, τό διαβάζει κανείδ σε ο πρόσωπό του). —Νομίζετε ότι δραβείο Γκονκούρ είνε ζωντανό, ή πεθαμένο;

—Μά. Ζωντανό ύπαθέτω. Άφου χαίρουμαι τόσο.

—Και τό βιβλίον που έβραβευθή τό ηεωροείτε τό καλλίτερο σασ;

—Δέν έξωω άκριβώδ. Πάντασ τού άποδίδω περισσώτερη σημασία

ΟΙ ΔΗΜΙΟΙ ΕΘΝΙΚΟΙ ΗΡΩΕΣ ΕΝ ΚΙΝΑ!

Η ΠΟΙΝΗ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Μέλιετ πρό δίλγου καιρού εις τήν Κίναν ο διευθυντής τής έφημερίδου «Ευρωπ' Σημαϊκ' Δι Β'νι» Σέν, συνελήφθη και αντί να δικασθεί έδρανόσθη επί τριεί εβδομάδεσ και έτάφη ζωντανόδ με τέσσαρα συντρόφουδ του ενφ' ύδρα εννεά άλλα άτομα τυφελόσθησαν επί του τάφου του.

Τά ίδια μαρτύρια υπέστησαν νεαροί ποιηταί και νεαρά συντάκτρια, παιδικά ήλικίαδ δώδεκα έτών, διότι έδιάβραζαν ή έγραφαν άριστερήζοντα έντυπα! Φανεράζεσθε τώρα πόσον άδικον έχουν οί έθνοί μας κομμουνισταί όταν παρκαπονόνται διά τάδ... καταπιέσειδ που ύφίστανται εν τή έξασκήσει του... επαγγέλματόδ των! Άς είνε.

Είς τήν Κίναν λοιπόν ή λέξιδ δήμιουδ σημαίνει συγχρόνουδ ποιητήδ και ήθσοποιόδ. 'Ο δήμιουδ θεωρείται έθνικώδ ήρωου, του όποιου τά κατορθώματα άπαθανετίζονται από τήν λα'ίχην μέδουσαν τών υιών του άνατέλλοντοσ ήλιου. Πέρ'ωημοί διαγωνισμοί έλάμυονον χώρων πρό του Αδουκράτορου και των μεγάλων άρχόντων. 'Ιδου ένα κινέζικο παραμύθιου του 1271 αιώνου.

Μία φορά κ' έναν καιρόν τριεί δήμιουδ παρουσιάσθησαν εις τόν πρίγκηπα Φού Σιν και είπαν και εί τριεί τουδ οί καθένας τουδ ήτο ο μεγαλύτεροδ τεχνίτηδ στο επάγγελμά τουδ. 'Ο πρίγκηψ άπεφάσισε να διαγωνισθούν τήν άλλην ήμέραν. Μά, αν κανένας άπ' αυτούδ φανετ άδέξιουδ να σκοτωθεί άμέσως.

Τήν άλλην ήμέραν έγινεν ή έ-

ορτή και πρό των μεγιστάνων έφεραν τριεί καταδίκουδ.

'Ο πρώτουδ δήμιουδ ώδηγήθη πρό των μεγιστάνων. 'Υστερ', έβλεπε τόν καταδίκον να γονατίσει με χέρια σταυρωμένα πρό του στήθουδ και έστραμμένοσ τάς κλάμασ πρόδ τά άνω. Με μία σπαθιά έκκοψε τό κεφάλι τόσο τεχνικά, που έπαισε ίσα εις τάς άνοικτάσ παλάμασ του σκλάβου όών δ δυστυχής να εκκρυόσεν ο ίδιουδ τό κεφάλι του.

'Ο κόσμουδ χειροκρότησε! Τότε έπροχώρησεν ο δεύτεροδ διαγωνιζόμενουδ. 'Υπεκλήθη πρό των μεγιστάνων. Έβλεπε τό χέρι του στήν καρδιά του. 'Υστερα γυρίζοντασ άπότομα πρόδ τόν κατάδικον, με μία σπαθιά τουδ έπήρε τό κεφάλι όστε ούτε οί φατάδικουδ εκάταλαβε και δέν έπρόφτασε να κλείσει τά μάτια του. 'Ο κόσμουδ χειροκρότησε!

'Ο τρίτουδ διαγωνισθείδ έπληγάσει ήσυχα μα και υπερήφανα. Μία στιγμή εκύτταξε τήν κεφαλή του καταδίκου. 'Υστερα είδαν τό σταθί του μετ' άνεβαίνει και μετ' να κατεβαίνει σαν άστραπη, με τό κεφάλι του σκλάβου εξηκολούθει να άνακαίεται επί του κορμού. 'Ο πρίγκηψ ώργήσθη. — Άδέξιε, έφώναξε. Πιάστε τον!

'Ο νεαρόδ δήμιουδ έμειδίασεν άτάραχοδ, έπειτα άρπάζοντασ τά μαλλιά του καταδίκου έσήκωσε τό κεφάλι. Τό είχε κόψει με τέτοια άφάνταστη ταχύτητα που έμεινεν άκόμη εις τό κορμ'... 'Ο κόσμουδ χειροκρότησε!

'Η Κίνα είνε άσφαλώς πολύ ποιητική χώρα!

ΠΕΡΓΑΜΟΣ,

Η άληθινή ώρραία και πολύτιμη έργασία τής Κοινότητου Περγάμου με τόν τόμο που τώπωδ, ή «Πέργαμου». Έυτυχώδ δέν πέρασε άπαράτηρητη. Έκανε τή μεγάλη εντύπωση που τής αξίζει. Έχουμε ύπ' όψει μια ένα σωρό ενθουσιαστικέδ εκδηλώσειδ. Προέρχονται οί πιο πολλέδ από ξένουδ ανθρώπουδ που τούδ χρωστούν πολλά τά ελληνικά γράμματα και οί τέχνηδ. Άπ' τούδ δικούδ μας ο 'Ακαδημαϊκόδ καθηγητήδ κ. Σωτηριόδηδ τό χαρακτηριστικό έργο θανμωσιου, όπωδ και ο Καρολίδηδ και ο Βολονάκηδ. 'Ο καθηγητήδ 'Αμαντοσ έκαμε φροντιστήριον για τό βιβλίον στο Πανεπιστήμιον.

Ενθουσιαστικά γράφουν οί καθηγηταί Gardner (Αουδίνου), ο όνομαστοσ γεωγράφουδ 'Αλφρέδοδ Φίλιψου, ο Steiner, ο καθηγητήδ Χίλλερ (Γερμανουδ και Θεραίοδ όπωδ ο ίδιουδ τιτλοφορείται). 'Ο γνωστόδ για τίς μελέτεδ του πάνω στήν ιστορία τής Μ. 'Ασίαδ καθηγητήδ Ιουδείθ σημειώνει σε καθαρή έλληνική δημοτικώ: αμέ συγκινεί τό γνήσιον ελληνικό αίσθημα τής πατρίδαδ που ώδήγησε στή δημιουργία ενός τέπιου βιβλίου που έχει μεγάλη έπιστημονική σημασία ως πρόδ τήν τοπική ιστορία από τήν άρχαίότητα ως σήμερα.

'Ο καθηγητήδ Thiersch έκαμε Πανεπιστημιακό μάθημα περί Περγάμου εξ άφορμήδ του βιβλίου που τό έγαρέτησε ενθουσιαστικά.

Στόν ίδιο κόσμο αναφέρονται οί γνώμηδ του Καλών Τεχνών στήν Βόννη. 'Ο καθηγητήδ Delbruck του Πανεπιστημίου τής Βόννηδ έχει τή βεβαιότητα ότι τό βιβλίον αυτό θα αναγνωρισθεί ο' όλα τά έπιστημονικά Κέντρα τής Ευρώπηδ.

άπό τάλλα.

—Θά θέλατε ναγραφα κάτι για αύτό στήν «Καθημερινή»;

—Ναι πολύδ θα τόθελα, και πήτε άκόμη ότι επιθυμώ πολύ να έρθω στήν 'Ελλάδα. Όλοι οί 'Ελληνεσ που έννοήρισα είνε τόσο συμπαιθητικοί!

Έδώ άρχίζω να άμφιβάλω για τήν ελικρινεία του και καθώς βιάζεσαι και επιθυμεί να άναβάλου με για λίγεδ μέρεδ τό ακ' όπου του ζήτω πέρων τό βιβλίον και φεύγω.

Άν μου άξέσει θα σάδ τό πό. Α. ΠΡΩΤΟΠΑΤΣΗΣ ('Απ' τήν «Καθημερινή»)

Στό Γερμανικό Περιοδικό «Hellas» του Άμβούργου βρίσκουμε κολακευτικώτατεδ κρίσειδ καθώς και στο λαογραφικό περιοδικό που διευθύνει ο καθηγητήδ Herding.

Στό γνωστό Γαλλικό περιοδικό «Libre» που διευθύνει ο όνομαστοδ έλληνοσθηδ L. Roussel δημοσιεύονται πλατιά οί γνώμηδ του διευθυντού του. Σημειώνει: «Τό έργο είνε πλήρη, Ιστορία, εκκλησιαστική ιστορία, αρχαιολογία, κοινωνική ζωή, οί διωγμοί, ζε πάνει λύπη να διαβίξει αυτο τό βιβλίον. Έχει τό χαρακτηρισμό ενός έπίδειξουδ, κάτι περισσότερο: ενός Τάφου. Άξίζει διπλά κανείδ να συγχαρεί τούδ συγγραφέιδ. Έδειξαν πόσο οί 'Ελληνεσ ξαίρουν να τιμούν τούδ νεκρούδ των.»

Δέν ύπαρχει χώρουδ, δυστυχώδ, για να παραθέσει κανείδ αυτούσειδ όλεδ τίς γνώμηδ, ότι έργασθε ως σήμερα για τό έργο αυτό βιβλίον. Άληθινά, είταν ένας άθλοδ ή έκδοσι αυτή. Καί αξίζει αύτή τή στιγμή να τοιωθεί πόση τιμή πέφτει στο μερίδιο του ανθρώπου που έπάσχισε με εθουσιενδησία και με άφοσίωση γιαυτό, του Χουδρονίκη. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ

ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙ ΑΜΕΡΙΚΗΣ — ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Όσοι έχετε έκκομηείδ ύποθέσειδ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΩΝ και ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΝ εις τήν ΑΜΕΡΙΚΗΝ και εν γένει εις τό 'Εξωτερικόν και θέλετε να διεκπεραιώσιν αυτα άσφαλώδ, ταχέωδ και εύθηνά, να άποταθήτε με έμπιστοσύνην εις τήν εν 'Αθήναιδ (όδον 'Αμερικήδ 18) ΕΤΑΙΡΙΑΝ ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΕΩΝ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΝ-ΑΜΕΡΙΚΗΣ-ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ, διαθέτουσαν ισχυρά μέσα, άξιαν όργανώσιν, ίκανόν προσωπικόν και άπορ'ίμλλον σύστημα έργασίαδ.

Οί εκ τής νήσου ΛΕΣΒΟΥ άς άποτανθούν εις τόν εν ΜΥΤΙΑΗΝ άντιπρόσωπον τής 'Εταιρίαδ κ. ΝΟΤΗΝ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΝ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΟΙΚΙΑ

Κειμένη εις συνοικίαν Πόρτεδ. Πληροφορία εις τά Γραφεία μας.

Η ΔΑΣΚΑΛΑ ΜΕ ΤΑ ΧΡΥΣΑ ΜΑΤΙΑ

Γερωντάκος ο Φάουστ με μιά φαλάκρα σαν περόνη γαρνιρισμένο με λίγη άσπρη προβιά. "Όπου σε μιά έθιμια χερσονήσια, του φεύγει ή περρούκα και πριν ακόμη επέμβει ο Μέφιστος με τή μαγικά του δόξα για να του ξαναδώσει τή νεότητά, ξεπροβάλλει το κεφάλι του Νέμου με τήν πλούσια νεανική χήνη του και με ένα κατάμαυρο τουσολόφει κρεμασμένο κατακόρυχα.

— Τι άτυχία, άθήςβεια, έδειχμασε να διακόψει ο θεατρίνος, δλέποντας πώς ή κουβέντα έπαιρνε δρόμο κάπως άνεπιθύμητο.

"Αλλά ο δημοσιογράφος έννοουσε να προηγηθεί, κάνοντας πώς δέν καταλαβαίνει τις αγωνιώδεις ματιές του θεατρίνου.

— Άλήθεια, τι άτυχία ξανάπε. Και ύστερα, σαν έκλεισε ή αύλαξα για να ξαναφύσει τή φαλάκρα του ο Φάουστ, κρειιάστηκε τή μέση τής σκηνης έια σκονιά. "Ενας άπ' τή ύπερω φώναξε τότε:

"Κρεμάσου γέρο! Και ή πλατεία μόνο από σέβασμό προς τόν Οικονόμουζήν άποδοκίμασε. Και ή παράστασιζακούθησε έσο ώς τή τέλος τής πράξης. "Ο Φάουστ είχε πιά άπεχτήσει ένα περίεργο τιν που δέν τή πρόβλεψε ο Γκαίτε. Κίθε λίγο και λιγάκι χάν'δουε τή φαλάκρα του για ναώναι σίγουρος πώς, δέν τόν άγκατέλειψε και έριχνε ένα άπελπισμένο δλέμμα στο σκονιά που άπόμεινε να κρέμεται.

"Ο Μηνάς, τόν είχε πιάσει ένα δμηρικό γέλιο, που δέν ήτανε πιά δυνατό να τή περιρρίσει, εδτε και είχε καμμάτι διάθεση να τή κάνει.

"Ο Ξημοσιογράφος δέν γελούσε καθόλου, κι' αυτό έκανε ακόμα πιά άστεία τήν ιστορία του.

— Πραγματικά ήταν ή πιά δραματική σκηνη που έπαιζε ποτέ, όμολόγησε ο Νέμος στενοχωρημένος.

— "Σκονιά" μάλλον, κάνει ο Δούξ. Και δός του χάχανα.

— Βρέ δέν πλύνουμε και τίποτα, λέω έγω; φωνάζει ο Νέμος μέσα στη γενική φασαρία, και χτυπά τή παλάμη του.

— "Άκου λέει! Άλλάλαξε όμοθυμαδόν ή σπέζα.

Και ο θεατρίνος διάταξε επιβλητικά στο γκαρόνι.

— Πέντε μπουκάλια μύρα με τούς σχετικούς μεζέδες. Θά μου έπιπέσει λέει στην παρέα, να σάς φιλέσω έγω άπόψε. Χάρης, στην έπαναστατική κυβέρνηση, όπως έξερτε, περνάω τήν περίοδο τών έπιτά παχιών άγγελάδων.

— Τό βρατάζομαι, λέει ο Δούρας. Τις ίσχνες τις κρατάτε για τή σκηνη ώς γυναικελο προσωπικό του θιάσου.

Οι μπότες κατέφθουσαν, και μαζί μιά πυρμαίτιό με Χέπος από παιτάκια με μεζέδες.

— Παστουρμά έχει; ρωτά ο Μηνάς άνήσυχος.

— Παστουρμά; λέει με φρίκη ο Νέμος. Με τή μύρα παστουρμά;

— Είτε τή ένστικτα του άνατολίτη, έγηά ο Χαρχλάμπος. "Ο Μηνάς εινε άνηρ και σερλή, παστουρμάδοτραφής παιδιόθεν.

Τότες οθεατρίνος διάταξε φιλόσοφια να πίνε να βρούν για τόν Μηνά τή δίχως άλλο παστουρμά. Και έπειδή για τούσα σερβίτσια δέν φτάνει τή τραπέζι τής παρέας, τήν άραιώνει γύρω σε διάφορα τραπέζια. Στρατηγικό σχέδιο για ναπομονώσει στο δικό του τή Μηνά.

— Αυτό λέγεται «κατάτμησις τών άθρηκων δυνάμεων προς μονομερή έκμηδένησιν», παρατηρεί ο Δούξ, και τόν καταλαβαίνουν ο δούξ κι' άλλοι έκτός άπ' τή Μηνά τή άθωο τή θύμα.

Καταφάνει κι' ο παστουρμάς, ζεστός σε μικρά τηγανάκια, με βούτυρο και αλάτι, άκριδώς όπως άρμήνεψε λεπτομερικά στο γκαρόνι ο ξανθός Καίσαριανός. "Αρχίζει τή γλέντι, κι' ο Νέμος διατάζει άδιάκοπα κι' άλλες μπότες για να τροφοδοτεί τούς συνωμότες μακρυνά άπ' τή τραπέζια του. Σιγάσιγά ο τόνος τής φωνής του γίνεται όλοένα και πιά λυρικός, και τ'άουτιά του κοκκινίζουνε πιά δίχως τή φρικαζιά. Λέει και λέει, και κοιτάζει γουρλωμένος από πολύ κοντά τή Μηνά και ή κουβέντα του γίνεται σιωπή άπαγγελία, ένψ ο Μηνάς, εινε σοβαρότατα άπασηρολημένος με τή τηγανάκια του και με τή ποτήρι του.

Δέν έχει καταλάβει ακόμα τίποτα και κάπου κάπου ρωτά με άπορία τή θεατρίνο.

— Μά σου δέν πίνεις, χριστιανέ μου, και μιά γουλιά;

— Να π'ω, βλέπει, μελαγχολικά ο Νέμος. "Από τή ποτήρι σου. Μου τή έπιπέσεις; Θά χρωστώ πολύ.

"Ο Μηνάς γυρίζει και τόν κοιτάζει με έκπληξη, και τή γαλανόπαιδιά του μάτια του σταματούνε στα δεικνύμενα χείλια του θεατρίνου με άηλιχ. Μά εινε τόσο καλός... Κ' έπειτα ο άλλος κάνει τή γλέντι.

— Πιές...

Σε λίγο ή παρέα, πιά σπάνει κέφι και συννενοείται με συνθηματικά και έρσιει ένα σιωπή άφορμής και φανταστικές ατίτες για να δικαιολογήσει τ' άσυγκράτητα γέλια, δλέπει τή Νέμο να τραβά κάτι στενόμακρκα γαλάζια χειρόγραφα άπ' τήν τσέπη του.

— Θά επιθυμούσα πολύ να σου διαβάσω τή τελευταία μου πεζογράφο, λέει ο θεατρίνος. Κι' ο Μηνάς, που εινε δόλοτελακώδης άπ' αυτός τις άναγοδές του λέει ειλικρινά.

— Να σου πω. "Εγώ δέ σκαμπάζω γρή από δαύτα. Δέν τή άβάξεις καλλίτερα τού Δοξίβ, ή τού Χαρχλάμπος; Αυτόι εινε εμάναν σε τέτια...

"Ο Νέμος εινε τάχα ένθουσιασμένος με τήν άποκάλυψη. Μά αυτό τή Ισα-Ισα γυρεύει και κείνος. Νά τή διαβάσει σένα φίλο χωρίς λογοτεχνικές προκαταλήψεις, σε μιά ψυχή άπλη και τρυφερή, που δέν τήν διέφθερε ή φιλολογία. Αυτό τή πράματα που θά τή διαβάσει, άλλως τε, δέν εινε φιλολογία. Εινε ζωή. Αυτόύσιε ή ζωή, Σπαρταριστή και ματωμένη. Μιά φωνή που βγαίνει άπ' τήν ψυχή ένός πονεμένου ανθρώπου, και γυρεύει μιάν άλλην ψυχή που να τήν δεχτή με καλωσύνη. Με συμπάθεια.

— "Αν εινε έτσι... άλλίξει, λέει ο Μηνάς νικημένος.

Και ο θεατρίνος αρχίζει και τή διαβάζει με συγκίνηση και με ήθοποια τή πεζογράφοά του. "Ο Μηνάς σταματά τή μάσηση άπό ευγένεια. "Ακούει, και τή μάτι του εινε στο τελευταίο τηγανάκι. Συλλογιέται πώς κρύνει. Κρυνά ο. Κι' ο παστουρμάς, οά δέν εινε ζεστός, δέν άξίζει μιά πεντάρα. Πίνεται μεντζεσόλα.

Παραμονεύει τή λοιπόν πότε θά σταματήσει. Τέλος μουντέρνει σε μιά διακοπή, βρήκε καιρό και εφορμνίζει τή γνώμη του.

— Αυτό εινε όφρατα ραβασάκια, πραγματικά, γραμμένα από γυναίκα που άγαπά, σένα έμπορο πιά λικάρι που δέν έξέρει τόν καμύ της, λέει σαν κριτικός εύσυνεδητος, και άπλώνει άποφασιστικά τή πηροδύ του.

"Ο Νέμος τότες, έτσι που εινε κοντά του, τού πιάνει τή χέρι και τή σφιγγει τρυφερά με τή δρωμένα του δάχτυλα.

— "Όχι, Μηνά, λέει με τρεμουλιαστή φωνή. Αυτό εινε τρυφού-

διε γραμμένα από μιά πονεμένη ύπαρξη προς τή ειδωλό της. Εινε γραμμένα από μένα για σένα. Τό έμπορο πλληλάρι που τή ένέπνευσε ειναι σέ. Είσαι σέ, Μηνά...

"Ο άγαθός άνατολίτης καταλαβαίνει τέλος πάντων, και άπομείνει σαν άπόπληχτος. "Η μπουκιά του παστουρμά άπόμεινε στον καταπίωνα του και τή μαβιά μάτια του πάνε τή ηδηξήσιν άπ' τή γουδοε τους. Καταπίνει τή μπουκιά του με διά, άπαλλάσσεται άπ' τήκούμισμα τή θεατρίνου, και τού δάξει τή γροθιά του, μιά γροθιά σαν κεφάλι παιδιού, κάτω άπ' τή σαχάνι. Τού μιλά σιγά σιγά και σφυριχτά.

Μά ο Μηνάς σε λίγο, σαν κατάλαβε που έφτανε τή νόημα τού θεατρίνου άλλωστε δόλοτελα τόνος στην κριτική του:

— Βρέ σέ, τού λέει, να σηκωθείς γρήγορα να φύγεις άπ' έδώ πριν σου σπάσω τή βρούτρα, που να μή τή γνωρίζεις στον καθρέφτη. "Εμπρός, Δρόμο...

"Η παρέα κάνει πώς δέν άκούει. Μιλά για τήν όραία δύση τής Σαλονίκης, κι' ο Δούρας δεδιώώνει δυνατά πώς ή δύση τής "Αθήνας, άπ' τή Ζήππειο, με τις στήλες τού "Όλυμπίου Διός και με τήν "Ακρόπολη σε κόκκινο φόντο, δέ έρσισκοντα σε κανένα μέρος τού κόσμου.

"Ο Νέμος κομπώνεται βιαστικά, πατάει τή κεπέλό του ως τή μάτια, πηγαίνει στο μπουφέ να πληρώσει, και φεύγει χαιρετώντας τήν παρέα από μακρυνά. Εινε άλλωστε άπομειν άπ' τήν τρεμάρα και τή κοκκινιά σφανταί σε μπάλωμα στο ξεκομμένο μούτρο του.

— Παιδιά, καληνύχτα.

— Να σε βλέπουμε κάπου-κάπου τού φώναζε ο Δούρας με κείνο τή άγιο ύφος του.

Και ο Λεωνής διηγήθηκε τή γκεβεζελίκι που έγινε κατόπι με τόν Μηνά, πιά μέρες θλασημούσε στη μητρική του γαλήνη τήν περιπέτεια, χωρίς να θέλει να τή μελογήσει στην παρέα του.

— "Αλλάχ μπελασίνι θερσίν κισπόγλου κισπέκ, άλλάχ μπελασίνι θερσίν!

"Ο Βρανάς γελούσε με τή καρδιά του μωδές τις ιστορίες και κοίμιζε τόν πόνο του. Σαναθιμότανε κιατώς τή ζωή του Ούλαμου μέλες τις τυράγιες της, με τιδιάνοπα ξεθεωτικά γυμνάσια, με τις έξαντητικές ψευτομάχες, και κυρίως με τή μαρτύριο τών φύλλων, που στάθηκε άπ' τις πιά σκληρές δοκιμασίες τής στρατιωτικής τούς ζωής. "Εκατομμύρια λυσσαλέμει φύλλα, που τούς περιέμεναν μέσα στις παράγκες τή δράβου σε γύριζαν λυσσιμένοι άπ' τήν κοούρηση, για να τούς πιλατόουν ως τή πρωτή, κάνοντας τή κορμί τους σαν τή μούρο τή σηκούτι.

Μιά μέρα ο γιατρός τής ύπηρεσίας, άλλάζοντας τή λαθωματιά τού Βρανά, σημείησε τή δουλειά του συλλογισμένος. "Έβρεσε μιά στιγμή τή κεφαλή του και κατόπι έστειλε να φωνάξουνε τή διευθυντή. "Ηρθε και κείνος, και μιλήσανε ξεχωρηά και κατόπι έπαινε στον λαθωμένο πώς εινε άνάγκη να γίνε άπόφάσεις τού μηραίου όστού.

"Ο Βρανάς κύτταξε με άγωνία τή διευθυντή και τότε ρώτησε τί σημαίνει αυτό ή νέα έγχειρηση. Κείνος χαμογέλασε με τή ψηλά χείλιάντα του, τού χάν'δουε τή χέρι και τόν καθισούχασε.

— Μπα! Δέν εινε τίποτε. "Απλώς επρόκειτο να θγάλουμε μιά φλοιδύτσα από τή τσικισμένο κόκαλο, που μεδίξει τή συγκόλληση. "Αν ήθελε μάλιστα θά μπορούσαν να τελειώσουν αυτή τή μικρή

επέμβαση χωρίς να τόν κοιμήσουνε καν. "Ετσι, με τοπική άναίσθησία.

— Δέν εινε για τόν πόνο γιατρέ. Τό πόδι μου μονάχα να γιάνει. Κυλόσνε ως τή κρεβάτι του τή τροχφόρα φορετο και τόν κουδάλισνε στο χειρουργείο. Σαν τότε θγάλανε άπ' τή πόρτα, τή μάτια του γυρεύανε ακόμη τή μάτι τού Λεωνή.

— "Α' ντε με τή καλό τού κινε κείνος, κουνώντας τή χέρι του, και ή καρδιά του χτυπούσε.

"Η κάμρη φαινότανε πολύ άδεική, κι' ο Λεωνής έννοσε μιά δυνατή κεντιά λύπησιν κιντίζοντας τή κρεβάτι τού φίλου του, λακουδιασμένο στη μέση άπ' τή κορμί του. Είχε τεντωμένο τάφτι του προς τή χειρουργείο, προσπαθώντας με κάποια άγωνία να συλλάβει μιά κραυγή πόνου.

Τίποτα...

Σαν τότε φέρανε πίσω, ήτανε τρεμερά χλωμό, και δάγκανε με πείσμα τή κάτω χείλι του. Δέ μιλούσε. Κι' ο Δοξίβς δέν τόλησε να τού μιλήσει, ως που άποκοιμήθηκε. Τόν πήρε ένας ύπνος σαν άποκάμωμα, χωρίς να μπορέσει να τού λύσει πάνω στο έδρωμένο μέτωπο τή ζάρα που δέθηκε άνάμειση στη μαύρη μονοκοτυλιά τών φρυδιών του.

Πήγε και βρήκε τή γιατρό. Αυτός τούπε πώς τώρα εινε σίγουρο, πώς τή λαθωμένο πόδι θάνε κοντινότερο άπ' τή άλλο. Τού βγάλανε ένα κομμάτι κόκαλο, τού κόψανε ένα γύρω τή κρέατα και τού βάλανε τή μερλί στο γύψο.

Τήν άλλη μέρα ο λαθωμένος τόν περπατούσε σενάπριπυθησει ενά ψαφειά από τόν γιατρό τήν πραγματική του κατάσταση.

— Τό ανα κιάλας χωρίς να μωδ τή περλί, τού λέει ο Δοξίβς. "Ηταν άνάγκη να σου έβουσε τή κόκαλο, για να κολλήσει εύκολότερα τή οπισμένο αμφραλον.

— Τό μωρατόν! καλαμπούρισε έκείνος σκεπτικώς.

"Ο Δοξίβς τού διάβασε ένα διήγημα τού Παπαδιαμαντή. Σαν τέλειωσε τότε ρώτησε αν θέλει να τού διαβάσει ακόμα.

— "Όχι. Πές μου αν θές καμιά ιστορία άπ' αυτός τού ούλαμου, τού λέει έκείνος.

Κι' ο Λεωνής τού διηγήθηκε μιά περιπέτεια τού Δούρα. Μιάν αίσθηματική περιπέτεια δόλοτελα ρομαντική.

"Έκει κοντά στην Τούμπα, στη συνοικία Τράνσβαλ, ήταν έια ύπαιθριο καφεναδάκι που είχε μιά ροδακινίσια. Πάμε στο «δάσος».

"Ετσι τήλεγε ο Δούρας τή καφεναδάκι κείνο, έξ ατίας τής ροδακινίσιας που ήτανε τή μοναδική δέντρο οδλή τήν περιοχή τής ξεροχώματης Τούμπας. Και δέν ήτανε μονάχα ή ροδακινίσια που τότε τραβούσε κοντά κεί. "Ητανε και ένα κορίτσι. Μιά βουλγαρόφωνη κοπελίτσα, λιγερή και χλωμή, πολύ χλωμή, με λεπτά άναίμια χείλη, μικρά στήθια και έσοχε ξανθά μαλλιά. "Ηταν έια άληθινά έξαίσιο στέμμα, βραχύ κι' δλόχρυσό σαν τούλιε κείνο τή κορίτσι τις μαλαματένιες πλεξούδες τού γύρω στο μέτωπό του. "Ητανε λιγνή και περιφρανη, δέν ήξειρε γρή έλληνικά, και ή παρέα δέν ήξειρε τή ομιά της. Κ' ότανε με μιά θειά της, μπορεί να ήταν και γιγατιά της — αυτό δέν τή μάθανε ποτές, πού ή παρέα τήν έλεγε Μάικω. "Ητανε μιά ήλικιωμένη γυναίκα με γκριζά μαλλιά, πολύ συμπαθητικά βουλγαρικά, και κρατούσε ένα μαγαζάκι, κολλητά στο σπίτι. Σαυτό τή μαγαζάκι πούλοσε τή πιά άχρηστα πιά πράματα για τή φανταρισία του περιβάλλον. Χρηματιστά

νήματα τού κεντήματος, ντενεκεδένιες θήκες για στέφανα τού γάμου, με δυο ντενεκεδένια περιστεράκια που φιλιόντανε μύτη με μύτη, βρμμένα πράσινα. Πουλούσε ακόμα μπαχαρικά ή Μάικω, πολύχρωμα «κκλούπια» — άγγέλους και φασουλήδες—για τή μωρά και χτένια για τούς άργαλεούς.

Τή κορίτσι κεντούσε πιάτα στο παράθυρο που ήτανε άνοιχτό στο «δάσος» και σε κείνο τή παράθυρο άνελαρο έβριζε τις καρέκλες της ή παρέα και καμάρωνε τήν κοπέλα. Είχε μάτια ούρανα, πού σπάνια τή σήκωνε από τή τελέρα της, και χεράκια δίφρανα.

— Πώς θά τή λέμε λοιπόν; ρωτήθηκα μιά μέρα οί έπιπότες.

Κι' ο Δούρας ο δημοσιογράφος έπε με ήερμη φωνή.

— Θά τή λέμε Κοντέσσα. Τής άξίζει.

— Τής άξίζει έπαινε όλοι, κι' ήτανε τούς καφέδες τούς στην όγειά της Κοντέσσας.

Σαυτό τή σημείο της διήγησης, ο Βρανάς διέκοψε σά να μονολογούσε.

— "Κοντέσσα! Για φαντάσου... Εινε νόστιμο αυτό.

— Πιά τή λέγαμε Κοντέσσα; Μά ήτανε σέ λέγω μιά φιγούρα σαν πικατιανή που φτώχεψε.

— Να!... Τό ζήτημα εινε πού στο Μεγλοχωρι, πού ήμουνα τόν τελευταίο χρόνο οωρισμένος, βγάλανε πορτασοόκι τή γυναίκα μου έτσι. Τή λέμε «Κοντέσσα»...

Πρώτη φορά ο Βρανάς μιλούσε για τήν γυναίκα του. "Ο Δοξίβς περίμενε να τού μιλήσει ακόμα, μά ο λαθωμένος δέν συνέχισε.

"Ησουνε στο Μεγλοχωρι; Ξαναλέει ο Βοξίβς. Ξαίρεις πιά; Εκεί έχομε δυο χτήματα κι' ένα πύργο, πού περνασε τις πιά καταθήμερες μέρες μου σε μικράκα μου;

— Τάκουσε άλήθεια, κάνει ο Βρανάς. Οί χωρικοί μιλάνε για τήν οικογένειά σας. Σας λένε οί Καστρινιές κι' άνιστορούν με άγάπη τόν πατέρα σου που ήτανε φίλιεται εκεί πέρα κοσμοαγάπητος. Μά... άρσιχμη τήν Κοντέσσα στο παράθυρο της; να κεντά, έ;

— Ναι. Λοιπόν να μνή τή πολυλογάμε, ο Δούρας μιά μέρα, έρισε δυο τάπομασήμερο άκριδώς, έρωτεύθηκε τελειωτικά τήν Κοντέσσα. Τήν κύτταξε έπιμονα, τής χαμογέλασε, τή χαιρετούσε με τρόπο. Και έξ άντανάκλάσεως συμπήθεσε πιά τρεμερά καλή Μάικω. Για να έρσιχμη σε δουλειά μαζί της άρχισε να ψουίξει χερσίνια άγγελάκια και γαλάζιες χάντρες. Και θά ήτανε κανός ναγαράσει ακόμα και τή ξυλόχονα τάργαλειού αν δέν τού υποδεικνύχμε εδλαθώς πώς τή κεντή ταιμεί της; παρέας δέν άντέχει σε τέτοιου είδους «εξτακτα έξοδα». "Ότιότο ή βουλγαροπούλα δέν άργησε να τόν άγαπήσει. Τά χλωμά της μάγουλα πυροκοκκινίζανε κάθε φορά τόν έδλεπε. Πίνοντανε για τή χατήρι του πιά κομψή, κι' άπ' τή Μάικω μάθικε πιά τήν έπικσε μανία να μάθει έλληνικά. "Ητανε και πολύ συγκινητικό, και σε τέλος ή παρέα έβρισκε προσφάσεις για να άφήνει τόν Δούρα μονάχον στο «δάσος» για να μπορεί πιά καλύτερα να άλλίξει χιμόγελα με τήν Κοντέσσα...

(Έχει συνέχεια)

Τός τυπογραφικός έργασίας σας στέον «Ταχυδρόμο»

ΕΣΤΡΑ ΤΟ ΝΕΟΝ ΜΑΣ ΣΙΓΑΡΕΤΤΟ ΕΣΤΡΑ

Έκτεθεν εις την ΔΙΕΘΝΗ ΕΚΘΕΣΙΝ Θεσσαλονικης άνεγνωρωθη ως τή ΑΝΩΤΕΡΟΝ εκ τών καπνικών εκθεμάτων και τή ΚΑΛΙΤΕΡΟΝ ελληνικών Σιγαρέττο, συνδυάζον άρίστην ποιότητα, καλλιτεχνικήν εμφάνισιν και πολυτελή συσκευασίαν. Με Σιγαρόχαρτον χωρίς Νίτρον.

ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ 22 Δραχ. 11 ΚΑΠΝΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΜΑΤΣΑΓΓΟΥ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ 11 Δραχ. 5.60

Διαρκής παρακαταθήκη παρά τώ αντιπροσώπώ Λέσβου κ. ΘΡΑΣ. ΜΠΕΓΕΛΗ — "Άγιος Συμεών

Μ Π Ρ Ω Μ Σ Τ Ο Ο Υ Κ Ε Ρ

Ο ΚΑΠΕΤΑΝ

ΒΡΥΚΟΛΑΚΑΣ

ΣΕΛΙΔΕΣ ΦΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΥ

[Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου]
— Καὶ ἔμεις εἶνε ἀνάγκη νὰ μὲ ἀκούσατε μέχρι τέλους, εἶπε μὲ ἥσυχον φωνὴν ὁ Βάν "Ελαίγγ. Ἀκούσατε με πρῶτον. Ἀφήστε με νὰ ἐξηγηθῶ.

— Ὁ κ. Καθηγητὴς ἐχειδίσκαιο, εἶπεν ὁ Κουίλινου Μόρρις.

— Ὁ Ἀρθούρος ἐκάθησε χωρὶς νὰ περὶ λέξει. Ὁ Βάν "Ελαίγγ συνέχισεν ἀπεισιόμενος πλέον πρὸς αὐτόν:

— Ἐἴθε βέβαιος εἶναι ἡ ἀτυχὴς Λουκία ἀπέθανε; τὸν ρώτησε.

— Ὁ Ἀρθούρος ἐτινάχθη ἐπάνω κατὰ πλάτος.

— Πρὸς Θεοῦ! ἐφώνησε. Τὶ ἐννοεῖτε; Μήπως ἐγένετο λάθος; Μήπως ἐτάφη ζωντανή;

— Ὁ Βάν "Ελαίγγ κούνησε μὲ λύπη τὸ κεφάλι του.

— Ὁχι, εἶπε, δὲν ἐτάφη ζωντανή.

— Δὲν ἐτάφη ζωντανή; Μὰ μοῦ εἶπατε πῶς δὲν εἶχε πεθάνει;

— Σὰ; εἶπα ναι. Μ' αὐτὸ ὅμως δὲν ἐνοούσα πῶς δὲν ἀπέθανε.

— Ἦθελα νὰ χαρακτηρισθῶ μὰ ἄλλη κατάστασι, ἀλλόκοτη περὶ πού σπάνια παρουσιάζεται.

— Ὁ Ἀρθούρος δὲν ἐνοούσε πλέον τίποτε. Ὑποπέθετο τὸν καθηγητὴν καὶ ἦτο ἐπικινδύνως ἐξηρησιόμενος. Ἐρριχνε πρὸς τὸν Βάν "Ελαίγγ βλέμμα ὀργῆς λυσσώδους.

— Συχνὰ ἐστίριζε τὴν κεφαλὴν εἰς τὰς χεῖρας του καὶ ἐψιθύριζε μὲ ἀπελπισίαν:

— Εἶνε τρομερόν! Τρομερόν!

— Ὁ Καθηγητὴς ἀντελαμβάνετο τὴν ἀπελπισίαν τοῦ νέου καὶ τὸν ἐλυπεῖτο. Πρὸς στιγμὴν ἐρριψε τὸ βλέμμα του πρὸς ἐμένα σὰν νὰ μὲ ἐζητούσε νὰ συνηγορήσω ὑπὲρ αὐτοῦ, διὰ νὰ συνεχίσει τὴν ἐμίλιαν του.

— Ἄν καὶ εἶχα ἀμφιβολίας περὶ τῶν ὄσων εἶπε, τὸ ἔκαμα εὐχαρίστας. Ἐπλησίασα τὸν Ἀρθούρον καὶ τοῦ εἶπα μὲ καλωσύνην.

— Φίλε μου, ἄς ἀκούσωμεν τὸν κ. "Ελαίγγ μέχρι τέλους. Ἄς μάθουμε ποῦ θέλει νὰ καταλήξει.

— Ὁ Ἀρθούρος ἐκίνησε ἀπελπιστικῶς τὴν κεφαλὴν χωρὶς νὰ εἶπει τίποτε. Ἐν τούτοις ἐφάνη ἡσυχασμένος καὶ διατεθειμένος νὰ ἀκούσει τὸν καθηγητὴν μέχρι τέλους.

— Λέγει κ. Καθηγητὰ, εἶπε, ἐξηγηθήτε. Κανείς δὲν θὰ σὰς διακόψει πλέον.

— Ὁ Βάν "Ελαίγγ συνέχισε πράγματι. Προσέβησε νὰ ἐξηγήσει εἰς ὅλους μας καὶ ἰδιαίτερως τὸν Ἀρθούρον πῶς ἡ Λουκία ἦτο ζώνουσα.

— Ζώνουσα! ἐψιθύρισε ὁ δυστυχῆς νέος. Δὲν ἐνοού τίποτε.

— Θὰ ἐνοήσετε, φίλε μου, εἶπεν

ὁ Βάν "Ελαίγγ δταν σὰς ἐμίλησα πλέον ἐκτενῶς περὶ τῆς καταστάσεώς της αὐτῆς. Θὰ ἐνοήσετε τὰ πάντα καὶ θὰ μ' εὐχαριστήσετε. Κά μιν οὐ κίμινον μόνον καὶ μόνον γιὰ τὸ ὀρκισθῆκα σὴν ἀτυχῆ μνηστῆν σας δταν ἀπέθνηκα. Ἐνθυμηθετε τι μοῦ ἐξήγησε τότε καὶ τὴς ὑποσχέθηκα; Ἐβρίσκαω φυσικοὺς τοὺς διαταγμοὺς σας, ἀλλ' ἀπόψε θὰ χυθεῖ πλήρες φῶς; σὲ μυστήριον πού σὰς περιβάλλει...

— Πῶς; Πέστε μοι πῶς θὰ γίνεαι αὐτό; φώναξε ὁ Ἀρθούρος.

— Πρέπει νὰ ρηθῆτε ὅλοι σας μαζί μου σὲ νεκροταφεῖο.

— Κι' ἂν δεχθῶμε καὶ ἔλθουμε;

— Ἄν ἐλθετε θὰ δῆτε μὲ τὰ μάτια σας ἐκεῖνο πού δὲν μπορεῖτε νὰ ἐνοήσετε τώρα, ἐκεῖνο πού δὲν θέλετε νὰ πιστέψετε. Θὰ δῆτε τὴν μίαν Λουκίαν νὰ ἐξέρχεται τοῦ τάφου της καὶ νά...

— Ἀδύνατον! Εἶνε ἀδύνατον, ἐκρυχάσαν ὁ Ἀρθούρος. Εἶνε τερατώδες!

— Θὰ τὴν ἴδῃτε.

— Ὁ Ἀρθούρος ἦτο πλέον ἐξελκός. Τὸν εἶχε καταλάβει πυρετός.

— Ζῆ λοιπόν; ἀνέκραξε.

— Ὁχι σὰς εἶπα, ἐτόνισεν ὁ Βάν "Ελαίγγ.

— Εἶνε νεκρὰ καὶ ἐξέρχεται τοῦ τάφου της;

— Ναι.

— Καὶ πού πηγαίνει; Γιατί τὸ κάμνει αὐτό; Πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ σηκώνονται εἰς νεκρὸ ἀπὸ τοὺς τάφους των καὶ νὰ περιπατοῦν;

— Γιατί βεβαιώνετε πράγματα ἀνύπαρκτα, ἀδύνατα, τερατώδη; Γιατί θέλετε νὰ μὰς πεῖσατε γιὰ πράγματα πού δὲν τὰ εἶδατε;

— Καὶ ἂν τὰ εἶδα;

— Εἶδατε τὴν Λουκίαν νὰ ἐγείνηται ἀπὸ τὸ νεκροτάφιό της; Νὰ περιπατεῖ; Ἦτο αὐτὴ ἡ ἴδιη; Μήπως ἀπάτηθήκατε;

— Μακάρι νὰ εἶχα ἀπάτηθῆ, Ἄλλὰ ὄχι δὲν ἐγελάστηκα. Τὸ ἐπεριμένα αὐτὸ καὶ συνῆδη ὅπως τὸ ὑπέθετα.

— Τὸ ἐπεριμένετε; Τὸ ἐγνωρίζετε;

— Ναι...

— Τέλος πάντων τί ζητεῖτε νὰ κίμινον; ρώτησεν ἐκνευρισμένος ὁ Ἀρθούρος, Γιατί θέλετε ν' ἀνοίξετε τὸ φέρετρό;

— Πρέπει νὰ μοῦ ἐπιτρέψῃτε, φωνεῖ μοῦ φίλε, νὰ κάμω τὸ κεφάλι της Λουκίας!

— Ὁ Ἀρθούρος δὲν ἐπήδησεν ὀρθῶς αὐτὴ τὴ φορά. Δὲν εἶδει ὀργῆν. Ἐμεινε σωμασιόμενος σὴν πολυθρόνα του καὶ ἄρχισε νὰ κλαίει σὰν μὴτρὰ παιδί. Τέλος σφούγγισε τὰ δάκρυά του, ἐψύρισε πρὸς τὸν κα-

θηγητὴν καὶ τοῦ εἶπε στεναζόμενος: — Δόκτωρ Βάν "Ελαίγγ, γιατί μὲ ὑπεβάλλεις σὲ μὴ τόσο τρομερὴ δοκιμασία; Τὶ σοῦ ἔκανα γὰ νὰ μὲ βασανίζης ἔτσι; Τὶ σοῦ ἔκαμα ἢ φτωχὴ μου Λουκία γιὰ νὰ θέλῃ; νὰ κομματιάσῃς τὸ βασανισμένο της σῶμα; Εἶσαι τρελλὸς σὺ πού μιλεῖς γιὰ τέτοια πράγματα ἢ ἐγὼ πού σ' ἀκούω; Ὅπως δὲν ἔφερε το, καθηγητὰ Βάν "Ελαίγγ δὲν θὰ σοῦ ἐπιτρέψω ποτὲ νὰ κάμῃς τὴν ἱεροσυλίαν πού σκέπτεσαι. Θὰ φρουρήσω τὸν τάφο της, ὅπως ἔχω ὑποχρέωσι καὶ ἄλλοίμονον σ' ἐκεῖνον πού θὰ θελήσῃ νὰ πλησιάσῃ σ' αὐτόν.

— Μόλις ὁ Ἀρθούρος ἐτελείωσεν ὁ Βάν "Ελαίγγ ἐσηκώθη ὀρθῶς καὶ τοῦ εἶπε μὲ φωνὴν ἠδυστηράν:

— Μυλόρδε Γόλδαμινγγ, ἔχω καὶ ἐγὼ ἕνα καθήκον ἱερὸν ἀπέναντι τῆς νεκρᾶς καὶ ὀρκίζωμαι σὲ τὸ νομα τοῦ Θεοῦ πῶς θὰ τὸ ἐκτελέσω! Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὅμως δὲν σὰς ζητῶ παρὰ νὰ ἐλθετε μαζί μου καὶ ἴνα ἴδῃτε. Ἄν κατοῦν τῶν ὄσων ἴδῃτε δὲν μοῦ ζητήσετε μόνος σας τὴν ἐπέμεισί μου, τότε θὰ ἐεργήσω μὲν; μου, χωρὶς νὰ μ' ἐμποδίσῃ κανείς. Θὰ κάμω οὐτὶς πρὲπει νὰ κάμω ὑπὲρ τῆς νεκρᾶς; καὶ κατοῦν εἶμαι πρόθυμος νὰ δώσω λόγον τῶν πράξεών μου. Μ' ἐνοούσατε;

— Ἐσιώπησε πρὸς στιγμὴν καὶ ἐεξηκολούθησε μὲ φωνὴν γεμάτην εὐσπλαχνίαν:

— Παρ' ὅλα ταῦτα σὰς ἰκετεύω, μυλόρδε, μὴν ἐξάψετεσθε ἐναντίον μου. Σκεφθῆτε ὄλιγον. Ἦρθα σὲ Λονδίον πρὸ τόσο καιροῦ καὶ ἀφιέρωσα τὴν ζωὴν μου γιὰ νὰ σώσω τὴν μνηστῆν σας. Ἐκαμα ἀκόμη κατὰ περισσότερον γι' αὐτὴ καὶ σὰς; τὸ κάμω γνωστὸ ἀπόψε γιὰ πρώτη φορά. Ἐδῶσα δηλαδὴ ὑπὲρ τῆς νέας τὸ αἷμα μου, καὶ ὑπέσθην καὶ ἐγὼ ματάγγισαι γι' αὐτὴν χωρὶς νὰ εἶμαι ἀρραβωνιστὸς καὶ της, ὅπως σὰς. Ἐκοίτασα νύχτα καὶ ἡμέρα. Σήμερα μὲνω ἀκόμη σὲ Λονδίον πρὸς χάριν της. Γιὰ ποῦ λόγῳ θὰ τὰ ἔκαμα ὅλα αὐτὰ ἂν δὲν ὑπῆρχε μὴ αἰτία πού σοβερὰ; Γιατί θὰ σὰς λυπούσα χωρὶς λόγο; Μυλόρδε Γόλδαμινγγ...

— Ὁ Βάν "Ελαίγγ συνέχισε νὰ μιλοῦσε σὰς τὸ τενίζω γιὰ τελευταία φορὰ. Θὰ κάμω ὑπὲρ τῆς νέας ἴδιη τῆς ὀρκισθῆκα δταν ψυχερραγοῦσε. Θὰ τὸ κάμω καὶ ἄς κινδυνεύσει ἀκόμη καὶ ἡ ζωὴ μου πρὸς χάριν της.

— Ὁ καθηγητὴς εἶπε τὰ τελευταία του λόγια μὲ τόση εὐαικρίνησιν τόσο πόνο καὶ θλίψη, ὥστε ὁ Ἀρθούρος συνεκινήθη. Σηκώθηκα ἐπάνω ἀκρυσιόμενος, ἔδωσα τὸ χεῖρ του στὸν Βάν "Ελαίγγ καὶ τοῦ εἶπε μὲ φωνὴν πού ἔστρεψε:

— Ἄκολοθεῖ!

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ "ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΥ,"

ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΙΝ :

- Βιβλίων
- Ἐφημερίδων
- Περιοδικῶν
- Καθὼς καὶ πάσης ἄλλης φύσεως ἐκδοτικῆν ἐργασίαν.

Ἐπιστολογάρτων, κάρκ-βιζιτ, ἀγγελτηρίων γάμων καὶ κηδειῶν καθὼς καὶ ὅλα τὰ εἶδη τῶν ἐντύπων διὰ τὰς Κοινοτήτας καὶ λοιπὰς διοικητικὰς ἀρχάς.

Καλαισθησία, γούστο, ἐπιμέλεια, ταχύτης, τιμαὶ λογικαί

ΚΟΡΣΕΔΕΣ

Τελευταίου συστήματος ὀλοελαστικοὶ καὶ ἡμιελαστικοὶ ἡγγυημένης ἐφαρμογῆς καὶ στερεότητος ἔτοιμοι καὶ ἐπὶ παραγγελίᾳ στοῦ

ΧΡΥΣΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Γωνία Ἁ.γ. Συμεῶν-Μυτιλήνη

Πωλοῦμεν καὶ ἄπαντα τὰ ὑλικά Κορσεῶν καὶ Σουτιῶν εἰς τιμὰς Ἀθηνῶν. Φασὸν Κορσεῖ 50 δραχμᾶς μόνον. Πρὸς τὸ συμφέρον σας ἐπισκεφθῆτε μας.

ΓΑΛΑ ΑΛΠΕΙΣ

ἸΔΟΥ ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ο ΙΑΤΡΟΣ

Ἐάν Κυρία μου θέλετε νὰ βλέπετε τὸ παιδί σας εὐχάριστο καὶ χαρούμενον τότε ἀκούσατε τὴν συμβουλὴν μου ὡς πεπειραμένου ἱατροῦ καὶ μὴ τοῦ ἐναθώσθητε ἄλλο Γάλα ἐκτός ἀπὸ τὸ «ΑΛΠΕΙΣ»

Κανένα ἄλλο γάλα ἀπὸ αὐτὰ πού ἔρχονται στὴν Ἑλλάδα δὲν ἔχει τὴν κρίμαν καὶ τὸ θρεμμα πού ἔχει τὸ Γάλα «ΑΛΠΕΙΣ». Εἶναι πλούσιον εἰς βιταμίνες γιὰτι παραγάγεται ἀπὸ ὑγιεστατάς ἀγελάδας πού τρέφονται μὲ τὸ περίφημο πράσινο χόρτο τῶν Ἀλπεῶν, τὸ ὁποῖον εἶναι μοναδικὴ πηγὴ βιταμινῶν. Μὲ μίαν λέξιν εἶναι τὸ μόνο γάλα σὲ ὁποῖον δύνασθε νὰ ἔχετε ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην.

Δοκιμάσατε τὴν εὐχάριστην με τὰς λαχνηφόρους ὀμοιοτάτας πού σὰς δίδει ἡ ἀντιπροσωπεῖα ἐναντι 100 ἐτικετῶν.

Γενικὸς Ἀντιπρόσωπος Λέσβου μὲ διαρκὴ παρακαταθήκην

ΑΔΕΛΦΟΙ Δ. ΛΑΛΕΛΛΗ

RADIO TELEFUNKEN

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΝΙΚ. Γ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗ ΣΑΣ ΠΡΟΣΚΑΛΕΙ

- Νὰ ἀκούσατε τὰ Ραδιόφωνα
  - Νὰ κρῖνετε τὰ Ραδιόφωνα
  - Νὰ ΘΑΥΜΑΣΕΤΕ τὰ Ραδιόφωνα
- Καθ' ἐκάστην ἄνευ οὐδεμιᾶς ὑποχρεώσεώς σας.

Αἱ τιμαὶ πωλήσεως τῶν Ραδιοτελεφονῶν ὀρισμένοι καὶ ὅσοι δι' ὀλέκληρον τὴν Ἑλλάδα μὲ μεγάλας εὐκολίας πληρωμῆς εἶνε προσταί εἰς πάντας.	ΤΕΛΕΦΟΥΓΚΕΝ
1) Δέκτης τύπου 40 W μὲ 5 λυχνίας ἰσχυρᾶς μοδῆλο τοῦ 1931	ΔΡΑΧ. 5000
2) Δέκτης τύπου 340 W μὲ 5 λυχνίας ἰσχυρᾶς νέου συστήματος μοδῆλο τοῦ 1939	" 6500
3) Δέκτης τύπου 340 W, ὅμοιον τοῦ ἀνωτέρω ἀλλὰ μὲ μεγάφωνον ἰσχυροτάτον συνδυασμένο σὲ ἕνα ἐπιπλο	" 8800
4) Δέκτης ὅμοιος τοῦ ἀνωτέρω τύπου 340 G1	" 9600
5) Δένται διὰ βραχυτάτα μὴκρὸν κύματος τιμαὶ ἐπὶ ζήτησει	
6) Μεγάφωνα ἠλεκτρομαγνητικὰ καὶ ἠλεκτροδυναμικὰ ἀπὸ Δραχ. 500 μέχρι	" 2700
7) Λυχνίαι ραδιοφῶνων ὄλων τῶν τύπων ἀπὸ Δραχ. 137 μέχρι	" 1460

Ἄπαντες οἱ ὡς ἄνω δέκται λειτουργοῦν εἰς ὅλα τὰ βολτὰς τῶν τριφασικῶν ρευμάτων πλὴν τοῦ τύπου 340G1 ὅστις λειτουργεῖ μὲ συνεχῆς ρεύμα καὶ δέχονται ὅλους τοὺς σταθμοὺς ἀπὸ 200—2000 μ. μ. κ.

Ὅλα τὰ Ραδιόφωνα ΤΕΛΕΦΟΥΓΚΕΝ καταναλίσκουν ἐλαχιστήν ποσότητα ρεύματος Δραχ. 0,30 δι' ἐκάστην ὥραν λειτουργίας καὶ δὲν χρειάζονται μπαταρίας.

Ἡ ΡΑΔΙΟΤΕΛΕΦΟΥΓΚΕΝ μὲ περὶν 25 ἐτῶν εἰς τὰ εἶδη ταῦτα πρωτοπόρος τῶν τελειοποιήσεων σὰς παρουσιάζει. Ραδιόφωνα νέων ὄσων καὶ ἰδίων της συστημάτων (PATEΝΤΕ) μὲ διαρκῆν ἐντασιν καὶ διαχωριστικῆς ἀπλησιαστον καὶ εἶνε γεγνηὸς οὗ εἰ πελάται της οὐδέποτε μετενόησαν ὀδοὶ τὴν ἐπιροτήσαν.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

Ο «ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ» ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΟΥ

Με τη νέα έκδοτική μορφή που πήρε το φύλλο μας ανόιγονται και οι λογαριασμοί των συνδρομητών που θα θελήσουν να εξακολουθήσουν παρόντες εις αυτό την υποστήριξή τους για την περαιτέρω έκδοσή του.

Οι συνδρομηταί που έχουν προκαταβάλει την συνδρομή των για την καθιερωμένη έκδοση, θα πιστωθούν για ανάλογο πρὸς τὸ καταβληθὲν ποσὸν χρονικὸ διάστημα, με βάση τὴ νέα συνδρομή που ὀρίσαμε.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Κυριότατον καὶ ενδιαφέρον ἐξεδόθη τὸ τεύχος Δεκεμβρίου τοῦ ἐκλεκτοῦ περιοδικοῦ τῆς Κεξ Μαριέτας Μινώτου «Ιόνιος Ἀνθολογία». Πλὴν τῶν ὠραίων ποιημάτων Μιχ. Ἀργυροπούλου, Δέφυνη, Καραθάλου, Ταγόρ κτλ. περιέχει ἐνδιαφερόσασ μελέτας διὰ τὸν Σολωμὸν ἀπὸ τὸν Μαρτίνου Σγουρὸν καὶ τὸν Κλεοσφόρον ἀπὸ τὴν Κων. Δενδρινού. Ὁ κ. Μυραμπὲλ καθηγητῆς τῆς Σορβόνης γράφει διὰ τὴν γαλλικὴν κριτικὴν. Ἡ Κεξ Μινώτου ἔχει τὴν ἀνεκδοτὸν μουσικὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ Ἀγγίλου ἄρμωστοῦ κτλ.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Ἀπέβανε καὶ ἐκτεθῆναι μεγάλου πρεσβῆ ἐν Καλλιῳ ἡ σεμνὴ καὶ ἐνάρετος οἰκοδόμος Πασσαφῆνη Κομῆλη. Ὁ θάνατός τῆς ἐβύθησε εἰς ἄρι τον λυπὴν τὰ ἀγαπητὰ τῆς τέκνα, τὸν ἀγαπητὸν γαμβρὸν τῆς κ. Σωκράτην Τηγάνην καὶ τοὺς λοιποὺς συγγενεῖς.

Τὴν κηδεῖαν τῆς παρηκολούθησε ἅλη ἡ καλὴ κοινωνία τῆς κομπόλης τιμῆσαντες τὴν μνήμην τῆς μεταστάσης. Ἐπικήδειον ἐξεφωνήσαν ὁ Θεοσμ, Μητροπολ τῆς Μηθύμης κ. Διονύσιος, ἐξάρας τὰ φιλανθρωπικὰ αἰσθήματα τῆς μεταστάσης. Εἰς τὰ τέκνα καὶ τοὺς λοιποὺς συγγενεῖς εὐχομαί τὴν εὐτίχην παρηγορίαν.

Γ. Βουγιούκας

22ον ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΠΕΖΙΚΟΥ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ 22ον Σύνταγμα Πεζικοῦ προκηρύσσει Δημόσιον πλειοδοτικὸν διαγωνισμόν τὴν 7. Φεβρουαρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν Δημοπρασιῶν διὰ τὴν ἐκποίησιν 88 πόλων τοῦ Συν) τοσ.

Ἐξοδα Δημοσιεύσεως καὶ κηρύκια βαρύνουσι τελευταῖον πλειοδότην.

Μικτὴν τῆ 2 Ἰανουαρίου 1932
Ὁ Διοικητῆς τοῦ Συντάγματος
Π. ΡΑΠΤΟΔΗΜΟΣ

Κονιάκ — Λικὸρ — Οἶνοι
Μαυροδάφνη — Βάνχοσ
ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Βερμὸντ — Ρακί — Κίνα
Οὐίτσι — Κολώνια — Σούδι.

ΤΑΚΗ ΚΟΝΤΟΥ

ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

κατὰ τὸν Αἰώπο.

Βιβλιοπωλεῖον «Λεσβιακόν»

Δραχ. 20

Τὰς διαφημίσεις σας στὸν «Ταχυδρόμο»

ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Εἰς τὸ Ἰράκ πού ὡς γνωστὸν εἶνε τὸ κράτος τῆς Μεσοταμίας ἐνεφανίσθη ἀγρία ἐπιδημία χολέρας με χιλιάδας κρουσμάτων ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ δύο τρίτα εἶνε θανατηφόρα.

==S==

Ὅτε λίγα ὅτε πολλὰ εἰς τρεῖς δισεκατομύρια μάρκα χρυσᾶ ἐπὶ εἰς πενήντα πέντε δισεκατομύρια δραχμῶν περίπου ἀνέχονται τὰ ἐπιδόματα πὺ ἐπιληρώθησαν εἰς τοὺς ἀνέργους εἰς τὴν Γερμανίαν κατὰ τὸ ἔτος πὺ ἐτελεμίσαν.

==S==

Τὰ ἀγγλικά φύλλα γράφουν, εἰ εἶνα κορίτσι δεκαεπτάρον ἔτων, τὸ ὁποῖον κατοικεῖ εἰς τὸ Σῶσαλ αἰφνιδίως ἔβρινε ἀγόρι. Ἐπὶ 14 ἔτη ἔθεωρετο ὡς κορίτσι, τελευταίως ὅμως ἐξητάσθη ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ ὅστις ἐδήλωσε: Κατὰ τὴν γυνῆν μου τὸ κορίτσι εἶνε ἀρσενικό, ἔστειλε δὲ σημείωσιν εἰς τὸ ληξιαρχεῖον νὰ ἐγερθῆται τὸ φύλον τοῦ.

Ὁ πατὴρ τοῦ κοριτοῦ συνεξαίτουχος παλαιᾶς πολεμιστῆς εἶπεν εἰς τοὺς δημοσιογράφους:

— Τὸ παιδί μου ἐγεννήθη τὸ 1917 καὶ ἀνετρέφθη ὡς κορίτσι. Ἐχει ἐξαιρετικὴν σωματικὴν δύναμιν. Τελευταίως ἡ φωνὴ τοῦ ἐγεννεν βθεῖτα καὶ ἐπρόκειτο νὰ θάλλει καὶ μουστάκι. Εἰργάζετο ὡς κημικέρη. Τώρα πρέπει νὰ φύγωμ ἀπ' ἐδὼ καὶ νὰ πηγαίνομε ἀλλοῦ ὅπου δὲν μᾶς γνωρίζουν. Ἐπειτα πῶς νὰ τῆ; τὸ πῶμα εἰ εἶγεν ἀγόρι; Φυσικὰ δὲν ἔχει ἰθέαν τοῦ πράγματος!

==S==

Τὰ ρωσικὰ Σοβιὲτ ἀπεφάσισαν νὰ διαθέσουν ἑκατὸν τριάντα ἑκατομύρια λίρας γιὰ πολεμικὸν ἐξοπλισμὸν ἀπὸ τὰ ὁποῖα δώδεκα ἑκατομύρια λίρας γιὰ τὴν κατασκευὴν ἐιδίκων ὁπλων.

==S==

Τὰ Ρωσικὰ Σοβιὲτ δὲν εἶνε τὰ μόνυ πὺ πρὸβλῶνται σὲ μεγάλους πολεμικὸς ἐξοπλισμοῦ. Τὰ ἀσλοουθοῦν κατὰ πόδας καὶ μερικὰ ἄλλα κράτη. Ἐπο. π. χ. ἡ Ἀμερικὴ νουνηγὴ ἑκατὸν εἰκοσιὰ νέα πολεμικὰ πλοία, γιὰ τὰ ὁποῖα θὰ ἐξοβῆται πλέον τῶν 616 ἑκατομμυρίων δολλαρίων δηλ. ὑπὲρ τὰ σπράντα δισεκατομύρια δραχμῶν. Ἡ Ἰαπωνία ἀπὸ τὴν ἄλλη μερὰ ἀγοράζει ἀθρόως παλαιὰ ἀρματα αἰθερῆνα πλοία γιὰ νὰ μίμει μετὰ τὸ σιδηρὸν τοὺς πολεμικὸν δικῶ.

==S==

Ἀνεκαλύφθησαν ἐστὴν Ἀθήναι τεσσαρεσζήταναι πλουσιώτατοι. Οἱ δύο ἀπ' αὐτῶν ἔχουν περιουσία 200—300 χιλιάδες δραχμῆς ὁ καθένας, οἱ ἄλλοι δύο πὺ εἶνε καὶ ἀδελφοί ἔχουν ἰδιόκτητο ὄρατο σπηῖα μεγάλο περίβλε καὶ ἐπιχειρήσιν... πτηνοτροφίας. Οἱ ζήτησαν αὐτοὶ διαμαρτύρονται γιὰ τὴν τὸς ἀπιγορεύθη νὰ ἐξισκοῦν τὸ προσδοκῶν τοὺς ἐπαγγέλμα.

==S==

Εἰς τὰ σύνορα Ἑλβετίας καὶ Αὐστρίας ὑπάρχει ἓνα μικροσκοπικὸν δονάκιον Δεχενστάιν πού χέρις εἰς τὴν παγκόσμιον οἰκονομικὴν κρίσιν, ἔσπεμε τὴν τύχην τοῦ σὲ τέτοιο βεθμὸ πὺ δὲν εἰμπεροῦσε νὰ τὸν ἀνερεθῆται κανένα κράτος. Ἡ

πρωτοφανὴς εὐημερία τοῦ ἐδημοσουργήθη ἀπὸ τὸ γεγονός εἰς διάφορες γερμανικῆς, ἐλβετικῆς, γαλλικῆς, αὐστριακῆς καὶ ἄλλες διαφόρων ἐυρωπαϊκῶν καὶ ἀμερικανικῶν χωρῶν ἐπιχειρήσεις γιὰ νὰ γλυτώσουν τὴς φορολογίας καὶ τὸν ἔλεγχον τῶν κρατῶν εἰς τὰ ὁποῖα λειτουργοῦν, ἔστειλαν τὰ διαθέσιμα τοὺς σὲ μικρὸν ἄυτὸν ὅσον ἄρα καὶ τὰ κρατῶν ἔχει ὑπὸ τὸν ἄνωμόν ἑταιρειῶν. Ἐποστὴν πρωτεύουσα τοῦ Βαυδῆς πὺ ἔχει μὲν λίγους χιλίους κατοίκους ἔχουν ἰδρυθῆναι περισσότερες ἀπὸ τοὺς κατοίκους ἀνώνομος ἑταιρείας πὺ ἔχουν σύνολον κεφαλαίων πλέον τῶν δύο δισεκατομμυρίων ἔλβετ. φράγκων δηλ. δεκαπέντε δισεκατομμυρίων δραχμῶν. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχουν ἀρκετὰ σπιτία νὰ νοικιασθῶν ὡς γράφεται τῶν ἐν λόγῳ ἀνώνομον ἑταιρειῶν κάθε μὴ ἀπ' αὐτῆς ἀρκεταὶ σ' ἓνα δωμάτιο μὲ μερικὰ τραπέζια πληρώνοντας νοίκια ἀπάνταστ. Ἐποστὴν χάρης σὲ τὸ ἄφθονον χρήμα πὺ κατέφυγεν ἔχει τὰ λίγα χωριουδάκια πὺ ἀποτελοῦν τὸ μικρὸν αὐτὸ δονάκιον τοῦ Διχενστάιν πλῆθους εἰς πελάγη εὐτυχίας καὶ δεξιολογῶν τῆς παγκόσμιος οἰκονομικῆς κρίσιν πὺ τὴν ἐδημοσουργῆσεν.

==S==

Στὸ Λονδίον οἱ καπελλᾶδες βλέποντες πὺ ἡ μόδα τοῦ ἑκαπελλώματος ὀλέσσει ἀπεκτείνεται καὶ τοὺς ζημιῶναι, ἐξήτησαν διὰ τοῦ σωματεῖον τῶν ἀπὸ τῆς τράπεζας καὶ τῆς ἀσφαλιστικῆς ἑταιρείας νὰ ὑποχρεώσουν τοὺς ὑπαλλήλους τῶν νὰ φοροῦνε καπέλλο κατὰ τὴν ὄρα τῆς ἐργασίας τῶν! Καὶ δὲν ἐδέχθησαν μὲν καπελλῆδες εἰς ἀπάντησιν τῆς αἰτήσεως τῶν αὐτῆς, τὸ διαβήμα τοὺς ὅμως ἐπρόκαλεσε τὴ γενικὴν ἰλαρότητα σ' ἅλη τὴν Ἀγγλίαν.

==S==

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Τουρκίας ἡ περιφημία παρὰ τὸ Ἀδελφὴν ἑπαυλῆς τοῦ Τρικούπη, τὴν ὁποῖαν ἐξέθεσαν εἰς πώλησιν ἐπὶ πλειοδοσῆ ἡ Γεωργικὴ Τράπεζα ἔνεργουσα ἐξ ὀνόματος τοῦ Συνδέσμου τῶν μὴ ἀνταλλαξιμῶν κατενομήθη ἀντὶ 400 χιλιάδων λίρων εἰς τὸν Χρυσὴν βέην, πρῶην νομάρχην Ἰκονίου.

==S==

Τὸ πέσιμο τῆς λίρας καὶ ἡ οἰκονομικὴ κρίσις ἐξέτισσε σιάν... σκυλιά τῆς Ἀγγλίας, τὰ ὁποῖα ἐπειδὴ φορολογουμένη ἐπὶ τὴν ἀληθινὴν πτωχευθῆναι ἀπὸ τοὺς κυρίους τῶν, πὺ ἀπεφάσισαν λόγῳ τῆς κρίσεως νὰ γλυτώσουν αὐτὸ τὸ φόρο. Καὶ γιὰ νὰ τὸν γλυτώσουν ἀπαλάσσονται ἀπὸ τὰ σκυλιά.

==S==

Καθ' ὅλον τὸ 1921, ἡ «καπνία» ἡ ὁποῖα ἐξήχηθη ἐκ τῶν καπνοδόχων τῶν ἐργαστασίων εἰς ἅλην τὴν Ἀγγλίαν, ὑπελογίσθη εἰς ἀνῆλθεν εἰς 2.500.000 τόνους. Εἰς τὴν πραγματικότητι πρὸκειται περὶ 2.500.000 ἑτόνων περίπου δηλητηριωδῶν ἀερῶν, τὰ ὁποῖα ἀνεπνεύσαν οἱ Ἀγγλοὶ καθ' ὅλον τὸ ἔξεν ἔτος. Ἀλλ' ἡ στατιστικὴ δὲν ἐδιακρίεται ὅ τὰ ἀποτελέσματα. Διαπιστώει ἀριθμοῦς. Καὶ διεπίστωσε, ὅτι, εἰ ἡ καπνία αὐτὴ προκαλεῖ ζημιῶν ὀλικὴν (ἐπὶ κειρίων κλπ.) ἀξίας 40.000.000 λίρων στερλινῶν καθ' ἔτος.

==S==

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΤΟ ΛΑΔΙ ΚΑΙ Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΓΟΡΑ

Ὁ «Οἰονομολόγος» Ἀθηνῶν δημοσιεύει εἰς τὸ τελευταῖον τοῦ φύλλον τὰς ἐξῆς ἐνδιαφερούσας εἰδήσεις περὶ τῆς διεθνούς καταστάσεως τῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ ἐμπορίου τοῦ λαδοῦ:

ΓΑΛΛΙΑ.—Ἀποθέματα παλαιὰ δὲν ὑπάρχουσι. Ἡ ἐσοδεία εἶνε μηδαμινὴ σχεδὸν παντὸς.

Εἰς τὰς Νευτικῆς Ἀλπεῖς καὶ τὴν Κερσ κίη ἡ ἐσοδεία εἶνε καλὴ. Τὰ πρῶτα Ἐξτρα ἐλαϊόλαδα τῶν ἐβρολῶν τοῦ Ροζάνου ἐπιληρώθησαν πρὸς φρ. 825.

ΑΛΓΕΡΙΑ.—Ἡ ἐσοδεία εἶνε ἐξαιρετικὸς ἀφθονος. Τὰ δένδρα εἶνε ὑπερφορτωμένα καρποῦ. Πολλὰ ἀποθέματα δὲν ὑπάρχουσι. Ἡ καταργησὶς ἐμποδίσθη ἕνεκα τῶν πολλῶν βροχῶν καὶ τῆς ἀντιστάσεως τῶν ἰθαγενῶν ὅπως συλλέξουσι καὶ πωλήσουσι τὰς ἐλάϊας. Παρ' ἅλα ὅμως ταῦτα καὶ παρὰ τὰς μικρὰς προσφερομένας ποσότητας αἱ τιμαὶ ὑπεχώρησαν σημαντικῶς καὶ ἰδιαίτερος διὰ τὰ λαμπάτι.

Ἡ πώσις αὐτῶν τῶν τιμῶν ἀφελεται μάλλον εἰς τὸν πανικὸν βουσις κατέλαβε τὰς παγκοσμίους ἀγορὰς ἐκ τῆς διεθνούς οἰκονομικῆς καταστάσεως πρὸς εἰς τὴν σημαντικότητι τῶν προσφορῶν. Ἐκ μέρους τῶν ἀγοραστῶν παρατηρεῖται ὁ φόβος ὅστις παραλύει τὰς ἐργασίας.

Ἐκ μέρους τῆς Ἀλγερίας δὲν πρέπει νὰ βλῶναμένωμεν ἐλαϊόλαδα **ΚΕΤΡΑ** μόνον θὰ ἔχωμεν ἐλαϊόλαδα **ΦΙΝΑ** καὶ **ΛΑΜΙΑΝΓΕ** ἀφθονα, διὰ δὲ τὰ τελευταῖα ἡ μεγάλη παραγωγή τῶν θὰ εἶε κατὰ τὸν Μάρτιον, Ἀπρίλιον, Μάϊον.

ΜΑΡΟΚΟΝ.—Ἀρχὴν καταργησὶς χωρὶς περυσινὰ ἀποθέματα. Τὰ πρῶτα ἐλαϊόλαδα ἀπορριφνται ἀπὸ τὴν ἐγχώριον καταναλώσιν. Ἡ νέα ἐσοδεία ἐπίσης θὰ εἶνε ἀφθονος ἀλλὰ εἰς τὸ ἐμπόριον θὰ προσφερθῶν κατὰ τὸν Μάρτιον—Ἀπρίλιον. Εἰς τὴν χώραν ταύτην δὲν ὑπάρχουν πλεῖ ἐλαϊόλαδα **ΕΤΡΑ**.

ΤΥΝΗΣΙΑ.—Κατὰ τὴν γενικὴν γνώμην ἡ Τύννησια ἐσπερε νὰ ἔχει κηρύξει ἡ πρώτη τῆς πῶσιν τῶν τιμῶν ἀλλὰ φυσικὰ ἐκνότητες καὶ κωκοκαρίσι, κατακλυσιματικὴς βροχαὶ καὶ πυρκαγιῶν διεψέυσαν τὰς προβλέψεις, ἐμπόσιον

σαί τὴν καταργησὶν. Ὅθεν δὲ ὁ ποταμὸς ἐλαϊόλαδων τῆς Τυνησίας θῆτις βὰ ἐπιλημύριος τὴν ἀγορὰν τῆς Μεσοταμίας δὲν εἶνε πρὸς τὸ παρὸν ἡ μικρὸν ρυθμικὸν τροφωτοῦμενον ἀπὸ ἐλαϊόλαδα ποιότητος δευτερευούσης.

Ἐάν ἡ κλιματολογικὴ κατάστασις δὲν καλλιερεῖται εἰς τὴν Τυνησίαν ὑπάρχει φόβος ὅπως αὐτὴ ἐπιδράσῃ εἰς τὴν ποσότητα καὶ ποιότητα τῶν ἐλαϊόλαδων τῆς χώρας ταύτης.

ΙΣΠΑΝΙΑ.—Ἡ καπνία ἤρχισε μὲ ἐλάϊστα ἐπίσης ἀποθέματα, παρελθούσης ἐσοδείας καὶ παρὰ τὴν ἀφθονον ἀφαιτηνὴν τοιαύτην (100) 450 ἑκατομμύρια κιλά) αἱ τιμαὶ ἤρχισαν ὕψηλα κυρίως εἰς τὰ βόρεια μέρη. Λέγεται εἰς τὴν Ἰσπανικὴν Κυβέρνησιν συγκειτῶναι τὸ λαδοῖα βοήθησι τοὺς ἐλαϊοπαραγωγούς.

ΙΤΑΛΙΑ.—Ἐπίσης χωρὶς παλαιὰ ἀποθέματα. Ἡ νέα ἐσοδεία ὑπολογίζεται περὶ τὰ 150 ἑκατομμύρια χιλιόγρ.

Ἡ πολιτικὴ τῆς Ἰταλίας ὑπερασπίζει τὸ ἐλαϊόδενδρον διὰ τῶν τελωνειακῶν δασμῶν ἐπὶ τῶν ξένων ἐλαϊόλαδων καὶ σποραδικῶν.

Τὰ πρῶτα ἐλαϊόλαδα τοῦ Μπάρτι καὶ τῆς Σικελίας ποιότητος Ἐξτρα ἐπιληρώθησαν εἰς ἀκριβῆς τιμὰς. Διὰ τὰ τοῦ Μπάρτι 550 λίρέτες καὶ διὰ τὰ τῆς Σικελίας 800 φρ. Ἡ Ἰταλία θὰ ἀποδώσει σημαντικὴν ποσότητα ἐλαϊόλαδων Ἐξτρα. Ὁ καταναλώσει ὅμως τὰ ἐλαϊόλαδα τῆς τῶσιν διὰ τὴν ἐγχώριον καταναλώσιν ὅσον διὰ τὴν ἐξγωγὴν τῆς.

ΑΝΑΤΟΛΗ.—Τουρκία, Σορία, Παλαιστίνη.—Τὰ παλαιὰ ἀποθέματα ἐξηγητῆθησαν. Ἡ νέα ἐσοδεία τῶν ἑγχωρῶν τούτων δὲν εἶνε ὡς τῶν ἄλλων ἀφθονος, Αἱ χώραι αὗται δὲν παράγουσι ἐλαϊόλαδα ἔξτρα.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.—Ἐκ τῶν ἀνωτέρω πληροφοριῶν ἐν συνάψει ἐξάγονται τὰ ἑξῆς:

Μικρὰ παραγωγή ἐλαϊόλαδων ἔξτρα καὶ συνεπῶς δὲν προβλέπονται κατὰ πολὺ κατώτεροι τιμαὶ τῶν μέχρι σήμερον τοιαύτων. Τὰ λαμπάτι ἔεινε ἀφθονα, ἀλλὰ ἕνεκα τῶν διαφόρων μέτρων τὰ ὁποῖα ἐλάβον αἱ ἐπὶ τόπου ἄρχαι, μὲν μέρους θὰ καταναλωθῆσι ἐπιτοπίως.

Γερμανικαὶ βαφαὶ ARTI Ὑφασμάτων E. J. B.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ: Εἰς ὅλα τὰ καταστήματα

Ἀντιπρόσωπος Νήσου Λέσβου με παρακαταθήκην

ΔΗΜ. Γ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

Κεντρικὴ Ἀγορὰ — Πηγαδάκι

Εἶναι ΕΥΤΥΧΙΑ

ΤΑ ΟΜΟΡΦΑ ΔΟΝΤΙΑ

Αὕτη λευκαίνει

κατὰ 3 ἀποχρώσεις εἰς 3 ἡμέρας.

Κῆμει μίαν δοκιμὴν τοῦ ἐξαιρετικῶς ἀντισηπτικοῦ ἀφροῦ τῆς Κολυνοῦ ὅστις χάρης εἰς τὴν μοναδικὴν μέθοδον τῆς ξηρᾶς ψήκτρας συντελεῖ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν πλέον θαυμασιῶν ἀποτελεσμάτων. Ἀποδίδει ταχέως εἰς τὰ δόντια τὴν θαυμασίαν φυσικὴν τῶν λευκότητα.

Ἐξυγαινεῖ τὸ στόμα καὶ τὰ οὐλα.

Ἡ χρησιμοποίησις τῆς ὀδοντοκορίας Κολυνοῦ ἐπιτυγχάνει τὰ ἔξῃς πλεονεκτήματα:

α) Ἀκρῶν οἰκονομίαν χρήματος καθ' ὅσον ἐν σωληνάριον Κολυνοῦ διαρκεῖ δύο φορές περισσότερον οἰουδήποτε ἄλλου, περιέχοντος τὴν αὐτὴν ποσότητα οἰαδοήποτε ἄλλης ὀδοντοπαστας.

β) Ἀπόλυτον ἀντισηπτικὴν καὶ ἀπολύμανσιν τοῦ στόματος.

γ) Εὐχάριστον συναίσθημα γεύσεως καὶ δροσερότητος τοῦ στόματος ἐπὶ ὅρας.

δ) Πλήρη ἀσφάλειαν ὀδόντων, οὐλων καὶ ὕγιαι.

ΑΝΤΙΣΗΠΤΙΚΗ ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ

ΚΟΛΥΝΟΣ

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

ΜΑΡΙΣ ΦΑΡΑΤΖΗ, ΕΥΡΥΠΛΩΝ 4-ΛΕΣΒΟΙ

Παρακαταθήκη ἐν τῇ νήσῳ Λέσβῳ παρὰ τῷ Φαρμακείῳ Α. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ—Λέσβου

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

καὶ πᾶσα ἐν γένει
τραπεζιτικὴ ἐργασία, ὑπὸ
τοὺς καλλιτέρους ὁ-
ρους

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Ἡ ἀρχαιοτέρα τῶν
ἐν Ἑλλάδι Τραπεζῶν
ἔτος ἰδρύσεως 1839

ΤΑΧΥΤΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΑΠΟ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Πρό καιρού

είχε αποκαλυφθεί και είχε προκαλέσει κατάπληξιν εις τὸ πανελλήνιον τὸ γεγονός ὅτι πολλοὶ ἀπ' αὐτῶν ἐμπόρους τῆς πρωτεύουσας καὶ τοῦ Πειραιῶς κατόρθωσαν νὰ βγάλουν ἀπ' τὰ τελωνεῖα τὰ ἐμπεριούμενα καὶ νὰ τὰ διαθέτουν στήν κατανάλωσιν χωρὶς νὰ προσπληρώσουν τὸν ἀνάλογο δασμὸν, μὲ ἄλλους λόγους ἔχοντες διαρκῆς φερολογικὴ πλίστωση ἀπ' τὸ κράτος. Ἀποκαλύφθη ἀκελεύτως ἀπ' τὸ σχετικὸν ἔλεγχον πὸ διενεργήθη, ὅτι τὰ πσὰ πὸ ὠφείλον ἀπ' τοὺς καθυστερούμενους ἢ μισοκλειμένους, ἂν ὤλετε, αὐτοὺς δασμοὺς εἰ ἐπιτίθειτο ἀθηναῖοι ἐμπορευματοχειρματισταί, ἦσαν ἐν συνόλῳ κάμποσαι... ὁ σακατεμπορία, γὰρ ἔπος εἶπα με ἢ δουλειὰ αὐτῆ βάσταζε ἔδω καὶ κάμποσα χρόνια.

Τὴν ἱστορία αὐτῆ πὸ ἀπορᾶ τὸ κράτος, τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τὰ δημόσια εἰκοσιμικὰ, κεντέψαμε νὰ τὴν ξεχάσουμε βέβαια. Ἦδού, ὅμως, πὸ ἐρχεται τὴν ἄρξαν νὰ μᾶς τὴ θυμώσει ἐν ὀργαστικῷ εἰς ἀσχετότητα νομοσχέδιο μὲ τὸ ὅποιον ἡ πλουτοκρατικὴ βενεζελικὴ κυβερνήσις ἐρχεται, ὅχι πλέον νὰ κολλάσει τὴν ἀπάτη καὶ νὰ ἀποδώσει τὴν σφαιριωμένην περιουσίαν στὸ ἀδικημένο δημόσιον, ἀλλὰ νὰ διευκολύνει τοὺς ἀπατεώνας σφαιριωτάς ν' ἀποφύγουν τὴν ποινικὴν συνέπειαν τῆς πράξεώς των. Μὲ τὸ νομοσχέδιον πὸ ἔχει σήμερον τὴν τόλμη—τὴν ἀνάθεμα—νὰ ὑποβάλλει ἢ κυβερνήσις εἰς νομοθετικὰ σώματα, δίνει σὲ τὸν ἔγκληματις αὐτοὺς ἀφενὸν ἀμαρτιῶν καὶ τὸ χειρότερον... προθεσμίαν τριῶν(1) ἐτῶν νὰ πληρώσουν εἰς ὄσους τὸ χαρακοφάγουθεν δημόσιον χρήμα.

Ἐχομεν

καὶ ὑποურγετον Ὑγιεινῆς. Δέξαι τῷ Θεῷ! Πληρώμενον διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ 450 — μὲ τὸ συμπάθειον 1—ἐκατομμύριον, καὶ εἰ μόνον πὸ μόνον ἀσφαλῶς εὐχαριστήμενον ἀπὸ τὴν δράσιν του εἶνε εἰ κατὰ τόπους καὶ περιεχόμενα ἐξ ἐπαγγέλματος... νεκροθάπται. Ἐν τούτοις, μὲ αὐτὰ τὰ 450 ἐκατομμύρια μπόρουν νὰ μεταδοτεῖνται ἐτησίως ἀπ' τὸ κράτος 10.000 γιαννοὶ γὰ νὰ παρέχουν δωρεὰν τὴν ἐπιστημονικὴν βοήθειαν σὲ πληθυσμὸν 6 ἐκατομμυρίων, μὲ ἀναλογία 600 ἀτόμων κατὰ γιαννόν. Ὅλη ἡ Ἑλλάς, φτωχὴ καὶ εὐπορῆ, μπόρουν νὰ εἶνε ἱατρικὴ περιθαλφῆ ἀνέξοδον, φτάνει μόνον νὰ μὴν πῆγαινε σὲ «διάλοπον»—ἡγοῦν σὲ μισθ. ὅς νομιμάτων, σχολαστῶν, ὑγειονομικῶν ἀστυνόμενων καὶ ἄλλων τοιοῦτων ἀεὶ ἀφάρετων χαρακοφωμενητῶν—τὸ μισθὸν δισκατομμύριον πὸ πληρῶναι ὁ φερολογιστικὸς καὶ ψοφ πεινῶν λῆξ.

Στὴν Κρήτη

ἡ Ἀμερικανικὴ Ἐταιρία Καπνῶν εἶνε ἀφορμὴ νὰ ξεσηκωθῶν σὲ πόδι εἰς καπνοπαραγωγῶν. Ἐκχιμα ἔχει, ὅτι περίπου ἔκχιμα καὶ σὲ νησί μας, δηλαδὴ ἐξεδιάλεξε καὶ ἀγόρασε ὅσα καπνὰ ἤθελε καὶ τὰ ὑπόλοιπα τάφηκε σὲ τὸν καπνοπαραγωγῶν γὰ νὰ... θεραπεύουν τὴν κασιδὰ τους.

Ἀλλὰ οἱ καπνοπαραγωγῶν τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ δὲν κατάπιαν τὸ χάπι καθ' ὅν τρόπον εἰς Ἀθήνας συνάδελφοι. Ψευτικῶθῶν κατὰ πόδι, ἐκινητοποίησαν ἀρχῆς καὶ Γενικὴ Διοίκησιν καὶ γυρεύουν ἀπ' τὸν συμπατριώτη πρωθυπουργὸν νὰ διαθέσει μερικὰ ἀπὸ τὰ «ἐθρικόνα» κεφάλαια τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς γὰ νὰ ἀπολύτῃ καπνὰ τους, ὅπως διέθεσε καὶ γὰ τὰ ἀρετικώτατα ἑλοκακέρατά τους. Καὶ ὅτι τὸ ἐπιτύχουν, εἰς ἄλλως...

Ἡ Ἀγροτικὴ

ἀποκατάστασις τῶν προσφύγων σὲ νησί μας πὸ συμπληρῶνεται ἤδη καὶ ἐπεκτείνεται, δὲν πρέπει νὰ περιορίζεται ἀπλῶς στήν ἔννοια τῆς παροχῆς ἐνὸς κομμυτικῶν ἐλασικημάτων σὲ τὸν πρῶτον τυχόντα πὸς εἶνε ἢ θέλει νὰ ἐμφανισθῆ εἰς ἐνωμάχος. Ἡ παροχὴ κλήρου εἶνε ἀνάγκη νὰ συνδυασθῆ μὲ τὴν ἀντιλήψιν καὶ ἐκπλήρωσιν ὀρισμένων

στοιχειωδῶν καλλιεργητικῶν ὑποχρεώσεων—καὶ ὅχι μόνον εἰκοσιμικῶν—καὶ τούτο καὶ πρὸς ἴδιον ὄφελος τῶν κληρονομῶν καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ τόπου καὶ τῆς ἐθνικῆς εἰκοσιμίας ἐν γένει.

Τὰ ἀτεκνὰ ἔκχιμα κτήματα πὸ κληρονομεῖται σήμερον γὰ τὴν ἀγροτικὴν προσφυγικὴν ἀποκατάστασιν, ἀπὸ δέκα πέντε εἰς ἄνω χρόνικα πὸ ἔχασαν τὸν πρῶτον ἀρχικόν τους κύριον καὶ καρπωτήν, εἴτε τσάπαν εἶδον στή ρίζαν τους, εἴτε κλαδευτήρι σιτοῦ ἐξηλεγημένους τῶν κλῶνους. Ἡ ἐγκατάλειψις ἢ μάλιν ἢ διαρκῆς ὑστερικὴ ἐκμετάλλευσις ἀπ' τοὺς ἀσυνειδήτους «εἰκοσιμικῆδες» δὲν ἔχει μόνον ὅς ἀποτέλεσμα τὴν ἐκινητικὴν ἀγροτικὴν παραγωγικὴν τῶν ἀποδόσεως, ἀλλὰ τὸ τρισευρότερον ὅτι τὰ μετέβαλεν εἰς ἀετίαν μολύνουσαν τὸ ἐλοκλήρου τῆς λεοσικῆς ἐλαιοφυτείας. Διότι, δὲν εἶνε μόνον ὁ δάκος καὶ εἰ διαφόροις περιδοκῆς ἀρρώστειαι πὸ προσβάλλουσι καὶ ὑπονομεύουν τὴν ἐλαιοπαραγωγὴν, ἀλλὰ καὶ ἄλλες ἐξ ἴσου δολέθριαι, μόνιμες καὶ μεταδοτικῆς φυτικῆς παθήσεως πὸ προκαλεῖ ἢ ἐγκατάλειψις τῶν δένδρων στήν τύχη τους καὶ ἢ ἔλλειψις παντὸς εἴδους καλλιεργητικῆς μερίμνης.

Ἡ ΠΑΡΑΣΤΗΣΗ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)
το κοινωτικὸν ὄραμα τοῦ μακαρίτη τοῦ Ταγκόπουλου.

Ἡ «Μητέρα» πρωτοπαροστάθηκε μὲ πολλὴ ἐπιτυχίαν στὰ 1922, στήν Ἀθήνα, σὲ θέατρο «Ἀθηναῖο», ἀπὸ τὸ ὄνομα Βαλκή-Νέξερ. Τὴν ἀφιερῶναι εἰς ἀγαθὰς τῆς στή γυναῖκα τὴ δικὴν του καὶ τῆς ἄλλης σήμερον μᾶ, σίγουρα, πολλὰς αἰτίας ἀληθινῆς μητέρας, πὸ ὅτι μπόρουν νὰ νύσουν, ἢ εἴτε μπόρουν νὰ ὑψώσουν τὴν ψυχὴν τους καὶ τὴ σκέψιν τους πᾶνω ἀπὸ τὰ καθιερωμένα καὶ πᾶνω ἀπὸ τὴ συμβολικὴ ἡθικὴ τῆς ἀτιμῆς Κοινωνίας, μᾶς Κοινωνίας οὐσιαστικῆς ἀνθρώπων.

Καταλαβαίνετε τὴν ἰδέαν; «Ἄρα μὲ ἰδέαν» καὶ ἀπὸ ὅπου εἶνε διὰ τὰ θεατρικὰ ἔργα τοῦ Ταγκόπουλου. Ἐνας ὁ σκοπὸς τοῦ συγγραφέως: Νὰ κάνει τις ἰδέας [τοῦ ἀνθρώπου. Πρᾶγμα, πὸ κ. Π. λέει, πολὺ σιωπῆ, ὁ ἴδιος δὲν εἶνε τόσο δύσκολο καὶ ἀκατόρθωτα—σῶναι νὰ χεῖς ἰδέες καὶ νὰ ἐκφράξῃς πὸς νὰ τὴν ἀντιγράψῃς τῆ ζωῆ.

Τὸ ἔργο ἀρεσε ὑπερβολικῶς. Ζωντανὸς ὁ διάλογός του, ρεαλιστικὸς οἱ δραματικῆς σκηνῆς του, ἀξιοθαύμαστη σὲ πολλὰ σημεῖα ἢ σκηνικὴν τὴν δράσιν.

Ἄν ἔχει κανεὶς ὑπόψιν του πὸς ἔκχινοι πὸ ἐπαιξαν πρῶτὰ φορὰ ἀνέδῃσαν στή σκηνῆν, πὸς ἢ μπόρουν τὸν δὲν εἰ εἰς μεγάλη καὶ τὰ καλλιτεχνικὰ τους μὲσα πολλὸ φτωχά, δὲν μπόρει νὰ μὴ χαρακτηρίσει εὐσυνείδητος τὸ παίξιμόν του, εὐγενικὴ τὴν προσοχίαν του.

Ὁ κ. Παναγιῶ, ὡς Στεργίδη, ἐπαίξει φυσικὰ καὶ ἄβλαστα. Ἡ δ. Ἐλευθερία Ζαφειράκη, ὡς Ρηνιώδους τοῦ ἐθελεξίμῃ τ' ὄρατο τῆς τὸ παίξιμο. Ἡ Κατόρθωσις νὰ ἐνσπικώσῃ ἀρκετὰ καλά τὴν συμπληρητικὴν ἡρωίδα τοῦ συγγραφέως τὸ «Ἀυτρωμῶς». Ὁ Φώτης Φωτεινὸς ὡς Μιχαλάκης πὸ κ. κ. Ὁ ἀδερφός του ὁ Βαγγέλης, ὡς Σαβῆς, μέτριος, ἂν ὅχι κακός.

Γὰ τις ἄλλες τις τρεῖς κοπέλλες πὸ ὑποδύθησαν τὸ ρόλο τῆς Ἀγγέλης τῆς Δαφνούλας καὶ τῆς Κας Μελιδῆς προτιμῶμε νὰ μὴν ποῖμε τὴ γνώμη μας. Δὲν ἔχομε ἄλλως τε καμμιὰ διάθεσιν νὰ τις πικράνομε καὶ νὰ τις ἀπογοητεύσομε. Ἄς ὀλοῦμε τὰ δυνατὰ τους σ' ἄλλη τους ἐμφάνισιν νὰ παίζουσι πὸς ζωντανά, πὸ ἀνθρώπινα.

Ἐνα δημοτικὸν τραγεῦδι ἀπάγγειλε ὁ κ. Παναγιῶ. Κι' ἢ δ. Ζαφειράκη τὸ «Ἀγῶνος γυνῆς» τοῦ Παλαμά. Νὰ μᾶς ζήσει ἢ μικροῦλα μὲ τὴν ἱστορίαν, τὴν ἡχέρη τῆ φωνῆ τῆς!

Αὐτὸς εἶνε μὲ λίγα λόγια εἰ ἐντυπώσεως μας ἀπὸ τὴν προφασιν καλλιτεχνικὴν δραδί. Ἄς ἐπι-

ΕΠΙΒΛΑΒΗΣ Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΑΙΟΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Δὲν εἶνε ἀνάγκη νομιζομεν νὰ εἴπωμεν ἡμεῖς ὅτι ὁ τελευταῖος ψηφισθεὶς νόμος προστασίας(1) τοῦ ἐλαίου ὅχι μόνον οὐδερμὴν ὠφελειαν θὰ φέρει εἰς τοὺς ἐλαιοπαραγωγῶν τῆς Λέσβου ἀλλὰ θὰ ἀποβῆ καὶ ἐπιβλαβής. Τούτο κατενόηθη καὶ ἀπὸ τὸν τελευταῖον Λέσβιον ἐλαιοπαραγωγῶν ὁ ὁποῖος παρακαλεῖ τὸν ἐμπορὸν νὰ ἀγοράσει τὸ λάδι του εἰς τιμὰς κατὰ 10-15 δραχ. μικροτέρας τῶν πρὸ τοῦ Νόμου τιμῶν καὶ τῶν τιμῶν τῶν καθοριζομένων ἐν τῷ Νόμῳ καὶ ὁποῖα ἀνεγράφουν εἰς αὐτὸν πρὸς εἰρηνείαν τοῦ παραγωγοῦ καὶ ἔχουν μόνον φιλολογικὴν ἀξίαν διότι τὸ Κράτος εὐρίσκει εἰς ἀδυναμίαν νὰ τὰς ἐξαοφάλλει εἰς τοὺς παραγωγούς.

Εὐρίσκειται εἰς ἀδυναμίαν διότι τὰ πρεβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ Νόμου μέτρα, δηλ. ἡ ποινικὴ καταδίωξις τῶν ἐμπόρων ὅταν ἀγοράσουν κατὰ τῆς ὀρισθείσης διατιμῆσεως εἶνε μέτρον γελῶσιν καὶ ἀπαργματοποίητον καὶ δὲν πιστεύομεν, ὅτι εἰ ψηφισάντες τούτο Κυβερνήσις καὶ βουλευταὶ ἔχουν ἀντίθετον γνώμη καὶ ἐνόμιζον ὅτι εἶνε δυνατόν διὰ ποινικῶν κυρώσεων νὰ ὑποχρεώσουν τοὺς ἐμπόρους εὐρισκομένους εἰς τὴν πλεονεκτητικὴν θέσιν τοῦ ἀγοραστοῦ νὰ ἀνοίξουν τὰ χρηματοκιβώτιά των καὶ ν' ἀγοράσουν εἰς τὰς τιμὰς τὰς ὁποίας εἰσέλασαν ἢ Κυβερνήσις τὸ μόνον ἀποτέλεσμα τῆς ἐφαρμογῆς τῶν μέτρων τούτων θὰ ἦτο ν' ἀναγκασθῶν οἱ ἔμποροι νὰ ἀπόσχουν πάσης ἀγορᾶς. Ἐὰν ἡ Κυβερνήσις καὶ οἱ βουλευταὶ μᾶς ἔχουν τὴν γνώμη ὅτι τὸ μέτρον εἶνε ἐφαρμοσίμον, καλοῦμεν αὐτοὺς νὰ μὴ ἀδρανεῖν διότι εἶνε παγκοσμίως γνωστὸν ὅτι ὅλα τὰ προσφερόμενα ἐλαία ἀνερχόμενα εἰς χιλιάδα λαγόνων τῶν δυστυχῶν μικροπαραγωγῶν πωλοῦνται πολλὸ κατὰ τὴν διατιμῆσιν. Ἐχομεν εἰς χεῖρας τῶν ἀπαιτούμενην δύναμιν, ἀστυνομίαν καὶ εἰσαγγελεῖς διὰ νὰ ἐφαρμόσουν τὰ ὑπ' αὐτῶν ψηφισθέντα μέτρα διότι ὅταν ἀπρικτοῦν μᾶς κάνουν νὰ πιστεύομεν ὅτι ὅλα αὐτὰ ἀποτελεῖν «στάχτη στὰ μάτια τῶν παραγωγῶν.

Ἄς μὴ ἀναμεινοῦν ὅμως ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς παραγωγούς νὰ τοὺς βοηθῶμεν εἰς τὸν δρόμον των. Κι' ἂν ἀγοράσουν εἰς χαμηλάς τιμὰς ἡμεῖς ἔχομεν ἄμεσον ἀνάγκην νὰ εἰσπράξωμεν τὸ ἀντίτιμον τοῦ προετίνας μᾶς διὰ νὰ συντηρήσομε τὰς οἰκογενεὰς μας.

Ἄλλὰ καὶ ἡ ποινικὴ δίωξις ἂν δὲν ἐφαρμόσθῃ οἱ ἔμποροι θὰ ἀπόσχουν τῶν ἀγορῶν, διότι ἀγοράζουν διὰ εἰς μεταπωλήσων καὶ τὴν μεταπωλήσιν τὴν καθιστὰ ἀδύνατον ἢ σφίρα τοῦ Νόμου ἐφ' ὅσον ἡ Πελοπόννησος δύναται νὰ προσφέρει μὲ 16.50 δραχμῆς τὰ αὐτὰ ἐλαία τὰ ὁποῖα εἰς τοὺς ἐμπόρους τῆς Λέσβου θὰ στοιχίσουν 19.10 δραχμῆς.

Εἰς τὴν περίπτωσιν δὲ αὐτὴν ἢ τὴν θὰ παρουσιασθῇ συντομώτατα καὶ παραουσιδῆ ἢ ἢ τὰ πολλοὺς ἐμπόρους ἐρωτῶμεν τί θὰ γίνῃ; Ἡλπίσαμεν πρὸς στιγμὴν ὅτι θὰ ἐμφανισθῇ τὸ Κράτος ὡς ἀγοραστής καὶ θὰ συγκρατήσῃ τὰς τιμὰς ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι εἰς ὅτου κινηθῆ ἢ Κρατικὴ μηχανὴ ἢ ἐσοδεῖα θὰ ἔχει λήξει καὶ οἱ μικροπαραγωγῶν τοὺς ὁποῖους λέγουσιν ὅτι ἤθελαν νὰ ὑποστηρίξουν θὰ ἔχουν πωλήσει καὶ τὴν τελευταίαν σταγόνα εἰς ἐξευτελιστικὰς τιμὰς ὑπὸ τοῦς δυσμενεῖς ὄρους τοὺς ὁποῖους ἐδημιούργησε ὁ Νόμος, καὶ

δὲν τρόπον θὰ γίνῃ ἡ ἐξαγωγή εἰς τὸ ἐξωτερικόν, εἶνε ἀμφίβολον ἂν θὰ ὠφεληθῶν καὶ οἱ λοιποὶ πὸ θὰ ἀποθικωθῶν τὰ ἐλαία των.

Εἰς τὴν Λέσβον ἀναλογεῖ δὲ ἡ ἐξαγωγή, ἐκ τοῦ ποσῶν τῶν 8 ἐκατομμυρίων ὁποῖων τὰ ὅποια θὰ ἐξγάγει τὸ Κράτος, περὶ τὸ ἐν ἐκατομμύριον. Ὁ προστατευτικὸς διὰ τὸν παραγωγῶν τρόπος τῆς ἐξαγωγῆς ἦτο νὰ ἀνατεθῇ εἰς ἕνα ὄργανισμὸν νὰ ἀγοράζῃ συνεχῶς ἀπὸ τοῦδε τὰ προσφερόμενα ἐλαία εἰς τὰς τιμὰς τῆς διατιμῆσεως καὶ νὰ προκηρῶσει διαγωνισμοὺς διὰ τὴν ἐξαγωγήν τῶν ἐκείνους συγκεντρωμένων ποσῶν. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου καὶ ἡ συγκράτησις τῶν τιμῶν θὰ διήρκει ἐπὶ πολλὴν, εἰδὲν δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐξαχθῶν ἀπὸ τῆς μίαις ἡμέρας εἰς τὴν ἄλλην 8.000 βαρέλια, καὶ θὰ ἀπεφύγετο ἀθρόα προσφορά εἰς τὸ ἐξωτερικόν 3 1/2 ἑκατομ. ὁποῖων ἐξ ὅλης τῆς Ἑλλάδος, πρᾶγμα ὅπερ θὰ ἐπιφέρει μεγαλυτέρας ζημίας τὰς ὁποίας θὰ κληθῆ νὰ πληρῶσῃ ὁ παραγωγός. Καὶ τὸ σπουδαιότερον δὲν θὰ ἐγκατελειπομένη καὶ πάλιν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ μειοδότη ἔμπορου ὅστις θὰ μηχανευθῆ πάντα τρόπον διὰ νὰ μὴ ἀγοράσει συμφωνῶν μὲ τὴν διατιμῆσιν.

Διὰ τοῦ προκηρυχθέντος διαγωνισμοῦ ὅμως διὰ τὴν ἐξαγωγήν 1000 τόνων ἐκ τῆς Λέσβου οὐδὲν ἐκ τούτων θὰ ἐπιτευχθῆ.

Τὸ μόνον ὄφελος τὸ ὅποιον θὰ ἐπιφέρει ὁ Νόμος εἶνε ἡ ἐλάττωσις τῆς προσφοράς εἰς τὸ ἐξωτερικόν κατὰ 8 ἐκατομμύρια ὁποῖων αἱ ὁποῖα θὰ ἐξαχθῶν, συνέπειαν δὲ τῆς ἐλαττώσεως ταύτης θὰ εἶνε νὰ συγκρατηθῶν αἱ τιμαὶ εἰς τὸ ἐσωτερικόν κατὰ μῆνα Ἀυγούστου ἢ Σεπτεμβρίου, διὰ νὰ ὠφεληθῶν ἐκ τούτου οἱ κερδοσκοποῦντες ἔμποροι καὶ οἱ μεγάλοι παραγωγῶν οἱ ὁποῖοι θὰ κρατήσουν τὰ ἐλαία των μέχρι τῶν μηνῶν τούτων.

Ἀπέναντι τοῦ ὠφελήματος τούτου τὰ πλῆγματα τὰ ὁποῖα ἤρχισαν ἐπιφέρει ὁ Νόμος τῆς προστασίας ἔχουν μεγαλυτέραν σημασίαν διότι μᾶς ἐπεβλήθη φερολογία 10 δρ. κατὰ λαγόνιον, ἔχασαμεν τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν διὰ πολλὰς μῆνας, διειμήθησαν ἔσων καὶ εἰκοσιμικῶν τὰ κατὰ ἐλαία τῆς Λέσβου τὰ ὁποῖα ἐφέτος εἶνε κατὰ πλειονότητα 1-2 βαθμῶν εἰς μικράς τιμὰς, διότι καίτοι τὸ Κράτος δὲν δύναται νὰ ἐμφανισθῇ ὡς ἀγοραστής ἐξέμενος τὸ ἐμπόριον καὶ ἐδημιούργησε μ' ἂν πῆσιν ἀφῆρητον εἰς τὴν ἀγορᾶν, συνέπειαν τῆς ὁποίας εἶνε ἡ μεγάλη πτώσις τῶν τιμῶν. Τελικῶς ἀπαλλάξων τὴν Πελοπόννησον καὶ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα τῆς εἰσφοράς διήρσε τοὺς ἐλαιοπαραγωγούς εἰς ἐννοουμένους καὶ μὴ. Ἐν συνόλῳ ἡ ἐλαιοπαραγωγὸς Λέσβου, ζημιουμένη σήμερον ἐκ τῶν ἀποικτικῶν προστατευτικῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ Κράτους καλεῖται συγκρῶναι καὶ κληρώσει καὶ τὰ σπασμένα τῆς πλειοψηφίας Τ, ἀπὸ τῆς ἢ ὁποῖα ἐστράθη διὰ τὴν Πελοπόννησον.

Ταύτην προστασίαν οὐδέποτε ἐσητήσαμεν καὶ οὐτε ἠρωτήθημεν εἰς τὰς ἐπὶ οὐ νὰ ἐφαρμόσθῃ. Ἐπειδὴ δὲ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν ἐν τῷ συνεδρίῳ τῆς 15 Νοεβρίου μὲ ἐξέλεξαν μέλος τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συνεδρίου εἰς μὴ ὑποχρεωμένους νὰ λογοδοτήσῃ πρὸς αὐτοὺς διὰ τὴν κ.

τενομένη τῶν εὐθων. Ἀρχικῶς εἶνε γνωστὸν ὅτι κατὰ τὸ συνέδριον τούτου ἐπρωτεῖναμεν νὰ μεταβῆ ἐπιτροπὴ εἰς τὰς Ἀθήνας διὰ τὴν παρακολούθησιν τοῦ ζητήματος ἢ πρῶτασις μᾶς ἢ ἀπεριρίθη ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τοῦ συνεδρίου πιθανώτατα διὰ νὰ μὴ ἀναγκασθῶν οἱ καταψηφισάντες νὰ συνεισφέρουν εἰς τὰ ἐξο'α, ἢ ἀπροθυμία των δὲ αὐτῆ τῆς καταβολῆς χρηματικῆς εἰσφοράς ὑπὲρ τοῦ ἄγῶνος κατεβίχθη καὶ ἀργότερον διὸ ἢ κατὰ 99 ο]ο δὲν ἀπέστειλαν τὴν ζητηθείσαν συνεισφορὰν δι' ἔξοκα τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἀφοῦ ἀρχικῶς ἡ Κυβερνήσις ἀπέριψε τὸ πρῶτον σχέδιον τὸ ὅποιον εἶχομεν ἐξουχίσει καὶ ἐκρίναμεν ὡς ὠφέλιμον καὶ ἐπιχειροῦμεν πολλὰ ἀλεπάλληλα σχέδια μεταβαλλόμενα ἀπὸ τῆς μίαις ἡμέρας εἰς τὴν ἄλλην δὲν ἦτο δυνατόν νὰ τεθῶν ὑπὸ τῶν κ. βουλευτῶν ὑπ' ὅσιν τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ νὰ ἐπιφέρει τὰς παρατηρήσεις τῆς καὶ ἐξ ἄλλου μὴ ὀρθοῦσας συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς μᾶς ἐν Ἀθήναις ἀφῆσαν νὰ ἐνεργήσουν ὅπως ἐκρίναν καλύτερον μόνον των, εἴμεθα δὲ ὑποχρεωμένοι νὰ εἴπωμεν ὅτι οὐτε ἀρκετὴν δύναμιν εἶδαμεν διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῶν συμφερότων μας οὐτε διησῶν ἦσαν τὸ συμφέρον καὶ τὸ τὸ ὄφελος δι' ἡμᾶς. Δὲν τοὺς ἀδικούμεν τελείως διότι πιθανόν εἰ λόγῳ τῆς ἀδυναμίας των νὰ μὴ εἶνε ἄτομικὸν ἀλλὰ νὰ εἶνε συνέπειαν τῆς ἀδυναμίας τοῦ Λεσβικῶν λαοῦ νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ συμφέρον τὰ του καὶ τῆς ἐντολῆς τῆν ὁποῖαν ἔδωκε διὰ τῆς ψήφου του εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους του.

Διὰ τὴν ἱστορίαν εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ καταστήσωμεν γνωστὸν ὅτι περὶ τῆς ψηφίσεως τοῦ Νομοσχεδίου κατὰ τοῦ ἑτέρου ἀντιπροσώπου τοῦ Πλωμαρίου Α, Πούλια, δι' ἐπιστολῆς μᾶς ἐσητήσαμεν ἀπὸ τῶν κ. Πρόδρων τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς νὰ τηλεγραφῆσῃ ὅτι ἀποκρούομεν τὴν καθορισμένην ὑπὸ τοῦ Νομοσχεδίου προστασίαν. Ὁ κ. Πρόεδρος ὅμως μετὰ τῶν λοιπῶν ἀντιπροσώπων τῆς πρῶτης ὑφης διαφώνησεν πρὸς τὸ γνώμη μᾶς καὶ ἴνε ἐχαρτιστημένους τῶσιν ἀπὸ τὸν Νόμον ὅσον κατὰ τὴν ληφθείσαν ἀπόφασιν περὶ διαγωνισμοῦ πρὸς ἐξαγωγήν 1000 τόνων ἐκ τούτων δὲ ἀναμένει τὴν σωτηρίαν τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν, καὶ εἰς τὸν λόγον τούτον δὲν συνεκάλυψε ἐκ νέου τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν καίτοι κατὰ τὴν συνεδρίσιν τῆς 30ης Δεκεμβρίου ἀπερρίσθη νὰ συγκληθῆ αὐτὴ καὶ νέος μετὰ τὴν 7ην Ἰανουαρίου. Ἡμεῖς ὡς μέλη τῶν διαφόρων Ἐπιτροπῶν διὰ τῶν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς προστασίας τοῦ ἐλαίου ὀλοῦμεν ὅτι εἰς τὰς ἐνεργείας μᾶς δὲν εἰσακουσόμεθα, δηλοῦμεν ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς τελείαν ἀδυναμίαν νὰ ἐνεργήσωμεν οὐτιδήποτε ὑπὲρ τῶν παραγωγῶν καὶ παρατιμῶν ἀπὸ πάσης Ἐπιτροπῆς καὶ τὸ μέλλον.

Ὅσοι τυχόν ἔχουν ἀκόμη τὴν θέλησιν ν' ἀντιδράσουν κατὰ τὸν τρόπον τούτου τῆς προστασίας καὶ διατηρῶν εἰς αὐτὴν ἐπιθυμοῦν ἢ ἀπευθυνθῶν πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ τόπου βουλευτῆς καὶ γερουσιαστῆς ζητούντες τὴν ὀρθοῦσιν τῶν παραγῶν, ἐκτός ἐάν ἦμεν μόνον κατὰς ἐκτιμῶντες τὰ πράγματα εἴμεθα δυσχερῆστοιμῶν ὅποτε ἀποσπόμεθα εἰς μίαν γωνίαν διὰ νὰ χωρῶσασιν τὴν γογγύη μας ἀφίγνυτες τοὺς εὐχαριστήμενους νὰ ἀπολαμβάνουν μόνον τῶν τὰ ἀγαθὰ τῆς Κρατικῆς προστασίας.

Πλωμαρί 14 Ἰανουαρίου 1932.
I. ΒΑΡΒΑΓΙΑΝΝΗΣ
Μέλος τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συνεδρίου ἐλαιοπαραγωγῶν

ΕΝΤΟΝΟΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΚΑΠΝΟΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

ΚΑΛΛΟΝΗ 16 (Ἰδιαιτέρον τηλεγράφημα) Κατάπληκται ἀνεγνωσκόμεν ὅτι δῆθεν ἐπεξεργάζονται ἐνταῦθα καπνὰ ἐκπληροσόμεθα ψευδεῖς ἀνακοινώσεως διότι δυστυχῶς οὐδεμὴ ἐπεξεργασίαν γίνεται δηλοῦμεν ὅτι κατηγορηματικῶς ὅτι τυχόν ἐπεξεργασίαν καπνῶν Καλλοῦνῃ γίνεαι ἀλλὰ χροῦ οὐδέποτε ἐπιτρέψῃ μεταφορᾶν πεινῶν καὶ ἄργου κόσμος, γνηενῆς καὶ πρόσφυξ διότι καπνὰ προαχθέντα ἐνταῦθα κατὰ ποῖον νόμον δικίον καὶ λογικὴν ποῖται μεταφερθῶσιν ἐπεξεργασθῶσιν ἄλλοι, ἡμῶν μιστιζομένων ὑπὸ δεινῆς ἀργίας καὶ πείνης.

Ἐντολὴ λαοῦ καὶ συμκαίτων Πρόεδρος Κοινότητος
Ἰγν. Θεοδωρακέλλης

Τὰς τυπογραφικὰς ἐργασίας σας στὸν «Ταχυδρόμον»
Πέτρος W